

23

שם תיק: השר יצחק שמיר - שטחים
מזוזה פזרי
מזוזה פריט: 000h5vr
טורבת: 3-312-3-1-6
תאריך הדפסה: 19/12/2018

השר יצחק שמיר

שטחים

15

שטחים
1 ק"מ

לפניה: 7.1.85
58.12.85

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 130.2
 מיכל מס': 6902/30
 תאריך התעודה: _____
 שם מחבר התעודה: _____
 שם הנמען: _____
 סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):

20/4/85
 10/5/85
 9/6/85
 26/6/85
 18/7/85
 12/8/85
 11/12/85

- מכתב
- מברק
- תזכיר או מיזכר
- דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון
- פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה

*הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה; העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

מתני.

Donald Hovendick - ACIDI

עמית

הנ"ל אושר עקרונית ע"י תפ"ש כנציג ראשי של הארגון ביר"ש.
אנא הודיעונו אם יש בידכם נתונים כלשהם לחדוש אישורו הסופי.

רצ"ב פרטים אישיים:

777

הודעה מרשם מרשם
15/12/1985

Donald I. Hovendick
7810 Hickory Street
Omaha, Nebraska 68124
Tel. 402/391-1765

Born: Herman, Nebraska, 12/12/26. Raised on a farm.

Education: B.S., University of Nebraska in Agricultural Economics, 1951.

Numerous one- to four-week courses in aspects of management conducted by the American Management Association and Farm Credit Banks.

Employment: 1951-63: Progressively assistant manager, manager and general manager of Production Credit Associations (PCA) in Nebraska. PCAs are the cooperative, farmer-owned and directed local elements in the U.S. farm credit system. They provide short and medium term crop and equipment loans to member farmers, together with insurance and farm planning services.

1963-84: Progressively assistant vice president, vice president and president of the Federal Intermediate Credit Bank, (FICB), Omaha, Nebraska. The FICB is the bank which, together with 40 PCAs throughout the states of Iowa, Nebraska, South Dakota and Wyoming form a district cooperative farm credit federation. Hovendick took charge of public relations, new business development and staff training, as well as serving as loan officer and counselor to PCA management.

As President since 1972 he developed successful programs in human resource development, credit administration and quality control, funding, and association supervision. Served on numerous national Farm Credit System committees, developing new legislation, improved personnel policies, better public relations and stronger bank management.

Served for ten years as a member of the Board of Directors of Agricultural Cooperative Development International, during which time he accompanied the Board on visits to ACIDI projects and other cooperatives in Egypt, Israel, the Philippines and Korea and served as a resource leader in a regional ACIDI workshop on small farm credit in Nairobi, Kenya.

Since leaving the Bank in 1984, Mr. Hovendick served for four months a chief credit consultant on a four-month cooperative development planning study in Indonesia.

מסמכים
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6291

NSI

7100

**
**
**

מלוי ווס, נרו, 511, מ ו המשרד
דחו ר, סני, ט, מאי 181285, וחו: 1700
נדי: ACDI

Handwritten signature in red ink

שמור/רגיל

מלוי רונינשטיין, מתני

ACDI

אמטול הפכיימה באוידה חיונייה וברוח טובה ישיבת הסיכום עם
הנ"ל, לאחר שחודו מסיווד בן יומיים וביקוד בקואופרטיבים
ביו"ש ובטוה וכן במכון בחברון, התרשמו ממראה עיניהם
ומדברים ששמעו גם מהמקומיים. כ-630 קואופ ביו"ש, ש-270
מתוכם הוקמו במקופתנו - והמונים 70000 חברים ולדוגמא 33
קואופי. לשכון ובנייה, 27 מהם ב-18 השנים האחרונות).

להלן הסיכום

1. אנו מקדמים בברכה את פעולותיהם.
2. נאפשר להם לפעול בארגון עצמאי, תוך מאום הדוק עם מנהי"א, קמט עבודה ומטעבודה.
3. בשלב זה יפעלו ביו"ש בלבד ולא בטוה. הם הסכימו וציינו שיבקשו ללמוד המצב באוח"ש.
4. יעסקו רק בקואופרטיבים שאושרו ע"י קמט עבודה ורסומים אצלנו ולאחר קבלת אשורנו.
5. הדרכה: אנו מבדיכים בין שתי דמות פעילות: פעילות: א. הדרכה אכמנטרית לאגודות במקום. ב. הדרכה בישראל או בחו"ל (כולל ירדן).

כל מקרה ברמה ב' ייבדק לגופו ACDI ויתר על המחשבה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

להקים מכון להדרכה מקצועית ליד אוניברסיטת בית לחם.
6. יכניסו מרצים או עובדים ודים רק באישורנו.
7. מימון ואשראי לקואופ' ציינו שבשלב זה לא יעסקו בנושא.
הובהר להם עקרונות שיצטרכו לפעול לפי החוק ובתאום עם בנק
ישראל.

8. שיווק חקלאי - אינם מעוניינים בשלב זה. גם בענין זה
הוסבר להם המצב המשפטי. בסיום הפגיחה הוסברו הצעדים הנדרשים
לריסומם בחוק.

ורד

תצ: שהח, מנככ, ממנככ, ורד, שטחים, מתאסשטחים, מצפא, סייבל,
טשטם

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6327

** 1100

שמוך

**

**

**

Handwritten signature

ואל: המשרד, נד: 263, מ: פריס
דח: ד, סג: ש, תא: 181295, רח: 1830

שמוך/דחוף

אל: ורד, יועצת לשהח'

מאת: לבנון, פריס

המועצה הרפואית הפלסטינית

מבית חולים
בירושלים בא לראות את

1. דר' UMAIYEH KHAMMASH
SAINT JOSEPH
מרכז אירגון MEDECINS DU MONDE
ובפיו הסיפור הבא:

- קמאט משתייך לקבוצה של 500 רופאים ואחיות בשם
PALESTINIAN

MEDICAL RELIEF COMMITTEE

ארגון אפולייטי הפועל בשטחים, וקמור לארגון TEERE DES HOMMES

ול- SECOUR POPULAIRE הצרפתיים

2. קמאט ביקש ממרכזי ארגון רופאי העולם:
א. שארגון רופאי העולם יקבל רופאים פלסטינים להשתלמות בבתי
חולים
בצרפת

1. לשלוח לשטחים מומחים צרפתיים כדי שיסייעו לפלסטינים

בעבודתם

בשטחים

1476A 33942 1476A

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3. מזכ"ל רופאי העולם ביקש לשמוע חוות דעתינו על הארגון
הפולטיני
הנ"ל משום שד"ר קמאש מען שהוא פועל בשטחים ומחוצה להם בברכתה
של
ממשלת ישראל. המזכ"ל מוכן להשיב בשליחה לד"ר קמאש אם נגיד לו

ואת מפורשות.

נא התייחסותכם.

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, ורד, שטחים, מתאספתים, אלי"אב, ארבל, 3,
עווג, אירא, ד/מרכי, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5961

** יצ"מ

מסמך

מ.ל.מ.

אכו נ"י, נרו 624, מ : המשרד
דח: מ, סני ש, תמו 171285, וח: 1639

מסמך/מיד"י

נאו"ם.

ידיד.

דו"ח נשים פלסטיניות.

להלן ערכון נתונים לקראת פגישתכם עם אנשי המוכירות:
1. הצדק על ההיבטים הפוליטיים, מציעים להשתמש בנתונים
שנתובטנו כדו"ח המוביל מהשנה שעברה וכן במברקנו, חום
654.

2. חינוך - פרק A-2 - להלן ערכון מספר נתונים במערכת
החינוך הממשלתית ל-1985/6 לגבי יו"ש וסה"ך תלמידים
222,680. הלומדים ב-815 ביי"ס. סה"ך מורים 7694. סה"ך
התלמידים בחבל עזה 70930. פסילת ספרי לימוד טע' 49, נר' גם
טע"ף 64 ברו"ח שלנוס' ביו"ש - ב-1984/5 הוגשו לצנוורה 5
ספרים מאוכן אושרו 3. ב-1985/6 - בנ"ל (הוגשו 5 ספרים נפסלו
12).

עזה - 1984/5 הוגשו 89 ספרים, אושרו 75. 1985/6 הוגשו 180
ספרים אושרו 171. כדאי לציין, כי הכנסת מספר גדול של ספרים
כל שנה ע"י סטו"ת באוח"ט גורר להוצאות נוספות ומיותרות,
נמ'וחד כשמדובר בספרי הספודיה וגאוגרפיה.

בין הספרים שנפסלו בעזה, ספר לימוד חשבון שבו נתבקשו
התלמידים לסכם כמה הם '5 חילים ציונים הרוגים ועוד 7 חיילים
ציונים הרוגים'. אחוז ההצלחה בבחינות הבגרות בקרב תלמידי
יו"ש לעומת ירדן:

ב-1981 : 61.3 אחוז ביו"ש, 64.12 אחוז בירדן.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ב-1983 : 61.5 אחוז ביו"ש, לעומת 61 אחוז בירדן.
ב-1985 : 64.06 אחוז ביו"ש, לעומת 58.9 אחוז בירדן. השיפור ברור.

מכללות (פרמיות וסטוי"ת ביו"ש) נחונים ל-1985/6 :
סה"ך תלמידים : 5390 הלומדים ב-17 סמינרים. מכללות ומכללות
גבוהות. לסעיף 60 נתת סעיף C. סגירת
אוניברסיטאות-אוניברסיטאות קיימים מאבקים וסכסוכים פנימיים
שבשנה האחרונה אכן פגעו במוסדות עצמם ובסטודנטים. כך למשל,
בשנת 1985 נסגרו מוסדות חינוך על-תיכוניים ע"י הנהלותיהם
ספד רב יותר של פעמים ותקופות ארוכות יותר מאשר ע"י
השלטונות. גם כיום קיימים סכסוכים עמוקים בין ההנהלות
והסטודנטים באוניברסיטאות בית לחם, ביר וית ואבו דיס. ומכללת
אל-רודה בשכם. 100 סגרה את סמינר למורים ברמאללה על דקת
סכסוכים מקומיים.

דוגמאות נוספות: 27-24 ביולי 1985, נסגרה אוני' אל-נג'אח לפי
החלטה ועל הסטודנטים שדרש מההנהלה אישור תכנון חדש.
ביר וית : 25.5.85 - התנגשויות אלימות בין סטודנטים תומכי
פא"ח לתומכים בחזית העממית. ההנהלה החליטה בעקבות זאת לבטל
סמסטר קיץ ולגרש 5 סטודנטים.

אוני' חדרון - פתיחת שנה"ל נדחתה השנה בשבועיים בגלל סכסוכים
פנימיים. מספר סטודנטים המשוטר ביו"ש 1985/6 : (ב-5
אוניברסיטאות) : 10150.

3. בריאות - תוכלו להשתמש בפכתו של י. ורד שנשלח לבר-רומי
ולידיד ב-10.85. בנוסף מציעים להוסיף כי באשר לשיפור דמת
כח אדם רפואי הדי שבסוף נובמבר, לדוגמא, 30 רופאים מעוה
קיימו סיור לימודים בבתי חולים בירושלים. אפשר להוסיף את
9 יחת מרכז להתפתחות היכד ברמאללה. נבסיוע יוניצף ותהליך
השלמת המרכז בעוה).

כמו כן ניתן להשתמש במיעונונו שבדו"ח דאפתקד סעיפים 70-74.
לסעיף 65, תוכלו להעביר כי מנהל הבריאות בשטחים הצליח להתגבר
על מחלות נסטרוכוגיות שהיו המקור העיקרי לתמותת תינוקות. אשר
כתנאים הסינטיים במחנות, סעיף 72, תוכלו להשתמש במיעונונים
המופיעים בסעיף 75 שבדו"ח שלנו.

לסעיפים 68-69, תוכלו להעיד שלא דק 100 יית מספקת שירותים לאם
וילד אלא קיימות גם תחנות ממשלתיות נראו בדו"ח שלנו סעיף
184. ביו"שו 110 תחנות ממשלתיות לעומת 23 של 100 יית ובעוה:
24 מרכזים ממשלתיים לעומת 9 של 100 יית.

עדכון נחונים : כח אדם רפואי בסרות הממשלתי ביו"ש :

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1964-210, רופאים שפרושו 2.7.

רופאים ל-10000 נפש. לעומת יחס של 2.5 ב-1982. כאשר כוללים גם את הרופאים בשרות הלא ממשלתי, היחס הוא 6.5. רופאים ל-10000 נפש. לעומת 6.2 ב-1982. אח"ע : אין נתונים מעודכנים.

כללית מציטים לחזור ולהעיר כי במיומת הדו"ח נעשה ניסיון בעדכן מקצת מהנתונים שהופיעו בדו"ח המוביל אשתקד. אך עדיין הדו"ח מציין במקומות רבים את הישגי 100 י"ת בלבד, ומתעלם ממערכות מקבילות בשטחים, וממטים בפרוט הישגים בתחום החרדי-כלכלי בהשוואה למצב לפני 1967 וגם להם השפעה ישירה על מצב האשה. לידעתך, נשוב לדון בהערותינו לדו"ח ובאופן פרסומן עם אליצור בסיג"ע לחופשת מולדת נקרוב.

ארנ"ל 1 - ורד

תפ: טהח, מנכל, ממנכל, אליאב, ארבלו, ארבל, ארבל, ורד, שטחים, מתאספתים, ר/מרכו, ממז, סי"בל, מפת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1362

1951

בלמיס

אלו בון , בריסל , האג , לוונדון , פריס , רומא , קהיר ,
פרטוריה , גנבה , וינה , שטוקהולם , טוקיו , קנברה , וושי ,
אוסנה , ניו , בירס , מצטיקו , נרו חוום 2052 , מ : המשרד
רח: ד , סג: ב , תא: 281105 , רח: 0800

מחיים

בלמיס/רגיל

א. ראש המנהי"א יו"ש אלמי סנה הודיע אחמול כי המנהל אישר
מינויו של ואפר אל-מסרי לתפקיד ראש עיריית שכס, במקום ראש
העירייה הישראלי (דרווי) שמונה אחרי הזחת אל-שכטה המינוי
נעשה בעקבות פניית הלשכה ותושבי העיר. מדיניות המינהל היא
שלושת העיר רצוי שתנוהל בידי תושביה.

ואפר אל מסרי הודה לראש המנהל ואמר כי בקשו לנהל עניני
העיר לפען התושבים ורווחתם. לא יעסוק בתפקידים פוליטיים, ידע
מראש כי תהיה התנגדות למינויו אך רוב התושבים תומכים.
ב. אל מסרי הוא יו"ד לשכת המסחר הנבחרת של שכס וסגן ראש
העיר ועל כן כשיר צנורית ומשפטיה למלא תפקיד זה. חברי הלשכה
מונו כחברי מועצת העיר המינוי בהתאם להוראות החוק
הירדני. קיבל הסכמה בשתיקה של ירדן ושל תומכי ירדן
כיו"ש גורמי שמאל ובמובן שבעה ומקורביו התנגדו גם בשל
היריבות עם משפחת אל-מסרי. חלק מאנשי צמח התבטאו בחיוב-עדיף
ראש עיר ערבי על ישראלי.

ג. לפי "הארצי" מהיום החל המנהל האזרחי לפני כשנה בכישושים
למינוי 4 ראשי ערים מקומיים במקום הישראליים הירדנים
בקשו לנצל ההודמנות להחליף גם ראשי עיר אחרים ולכן נדחה
הענין.

ד. מועצת כיר זית בקשה בשבוע שעבר מראש המינהל לאשר ראש עיר
שנבחר במועצה במקום הקודם שנפטר.

ה. אנו ערים להתחלת תהליך ניהול עניני התושבים על ידי עצמם
למען קידום עניניהם.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

177-הסברה/תכנים

תצו שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סטנכל, ממד, דס, אמן, אירא,
אירב, מצריס, אוקיאויה, מאסוק, מצפא, אמלס, מעח, הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1295

**

מצי'

7100

**

**

**

P. A. Gur

מל: גונוה, נרו 374, מ: המשרד
רח: מ, סנו מ, מא: 281185, רח: 0800

שמוך/מירי

דובך

מכתב לאנ"ע

להלן הנוסח:

MR. DIRECTOR GENERAL

ON BEHALF OF THE MINISTER OF HEALTH, MR. MORDECHAY GUR, I HAVE THE HONOUR TO REFER TO YOUR LETTER OF 13 SEPTEMBER 1985 REQUESTING A VISIT IN JUDEA, SAMARIA AND GAZA IN ACCORDANCE WITH RESOLUTION WHA 38.15.

THE POSITION OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL IN RESPECT TO THIS RESOLUTION HAS BEEN STATED CLEARLY AND REPEATEDLY BOTH IN COMMITTEE B AND IN THE ASSEMBLY THROUGH THE INTERVENTIONS OF THE ISRAELI DELEGATION TO THE 38TH WORLD HEALTH ASSEMBLY AS FOLLOWS:

'ISRAEL CONSIDERS THE RESOLUTION AS PURELY POLITICAL AND TOTALLY UNFOUNDED, AND THEREFORE DEEMS IT UNCONSTITUTIONAL, ILLEGAL, NULL AND VOID. ISRAEL DOES NOT ONLY REJECT THE RESOLUTION IN ITS SPIRIT AND IN ITS LETTER, BUT ALSO STRONGLY PROTESTS AGAINST THE INTERNATIONAL POLITICIZING OF HEALTH ISSUES AND THE DUBIOUS DOUBLE STANDARDS IMPOSED ON THIS DISTINGUISHED ASSEMBLY BY THOSE WHO DO NOT HESITATE TO TRAMPLE

משרד החוץ-מחלקת הקשר

UNDERFOOT CONSTITUTIONS, LEGALITY AND COMMON SENSE, IN ORDER TO FOSTER NARROW EGOISTICAL INTERESTS. ISRAEL REJECTS THE RESOLUTION AS A WHOLE AND IN EVERY ONE OF ITS PROVISIONS, PREAMBLE AND OPERATIVE PARAGRAPHS-WITH THE EXCLUSION OF SUBPARAGRAPH 7(2), WHICH CALLS FOR INCREASED INTERNATIONAL ASSISTANCE TO THE PALESTINIAN ARABS. ISRAEL CANNOT AND WILL NOT RECEIVE ANY COMMITTEE SEEKING ITS MANDATE IN AN ILLEGAL RESOLUTION WHOSE TEXTUAL IMPLEMENTATION MEANS NOTHING BUT THE ELIMINATION OF ITS STATEHOOD'.

(DOCUMENT A 38/VR/14).

YOU MAY REST ASSURED, MR. DIRECTOR-GENERAL, THAT THE GOVERNMENT OF ISRAEL LOOKS FORWARD TO CONTINUING AND DEVELOPING ITS FRUITFUL COLLABORATION WITH WHO, IN THE FRAMEWORK OF WHO'S REGULAR ACTIVITIES, FOR THE BENEFIT OF THE ARAB POPULATION. IN THIS CONTEXT THE MINISTRY OF HEALTH WILL PRESENT TO THE ORGANIZATION A REVIEW ON HEALTH CONDITIONS IN THESE AREAS. FURTHERMORE, IF YOU WILL FIND IT NECESSARY TO ASSESS THE REQUIREMENTS AND NEEDS IN THE FIELD OF HEALTH IN JUDEA, SAMARIA AND GAZA, THE GOVERNMENT OF ISRAEL IS MOST WILLING TO GRANT ALL THE FACILITIES REQUIRED FOR A TEAM OF WHO EXPERTS THERE, IN THE EARLY FALL OF 1985. IN DOING SO THE MINISTRY OF HEALTH FULLY CONCURS WITH THE VIEW REFERRED TO IN THE LAST REPORT OF THE SPECIAL COMMITTEE, THAT SUCH MISSIONS WOULD BE MORE EFFECTIVE AND BENEFICIAL IF THEY WERE SPACED IN MORE APPROPRIATE INTERVALS.

I REMAIN AT YOUR DISPOSITION FOR SETTING AT YOUR CONVENIENCE THE DATES, DURATION AND SCOPE OF SUCH A MISSION AS WELL AS OTHER PRACTICAL MATTERS.

I AVAIL MYSELF OF THIS OPPORTUNITY, MR. DIRECTOR-GENERAL, TO REITERATE THE EXPRESSION OF MY HIGHEST CONSIDERATION.

ארבל 1

מ: ש.ח. סנכ. ממנכ. אליא. ארבלו, טייבל, משפ. ר/מרכו, ממד,
הרצוג/בריאום

משרד החוץ-מחלקת הקשר

י"צא

בלמ"ס

אלי בון , בריסק , האג , לונדון , פריס , רומא , אקרה ,
 קופנהגן , סטוקהולם , אוסקו , ברן , הלסינקי , ליסבון ,
 קאמברו , רנגון , ווש , אוסבה , קדקס , נרי חנום 190 ,
 מ : המשרד

תח : ד , סג : ב , תא : 031185 , ות : 1630

Handwritten signature in red ink.

כלמס/רג"ל

הועדה הכללית אונסק"ו - חינוך בשמחים

1. הועדה החמישית כללה נציגים מהמטה בנושא ב-96 כוללת
 ישראל התנגדה, ארבע נמנעו: שוויצריה, גאנה, בורמה ונורוואגיה.
 2. דומה בניסוחיה להחלטות קודמות של אונסק"ו בנושא, אין
 ניגודים. בסעיף אופרטיבי קודמת למנצי"ל למנות אישיות אקדמית
 בבירה לשם עריכת מחקר מקיף על הנגזרים בהם נשמרות תרבות
 אקדמית בשמחים. המטלת צריכה לאסוף אינפורמציה נשמחים
 ולשטוח עלויות במרכז האירגון בפאריס, להכין דוח שיגיש
 לוועדה.

3. בהסברי הצבעה הוריעה קנדה שוב שריתה מעדיפה שפה מחוונה
 יותר ויש לה הסתיגויות, לגבי סעיף (ד) המאשר את ההחלטות
 שהתקבלו בעבר ע"י הועדה הכללית והועד הפועל, היום ולא
 הצבעו בעבר בעד חלק מההחלטות. שבדיה נישם הנודדיות הודיעה
 שהיו סודיים החלטה השמה דגש על חינוך ולא על פוליטיקה,
 הכינו הסתיגויות לגבי סעיף 7 ו-9 ביטול כל האמצעים נכול
 צוים צבאיים שנוקטו נגד מוסדות החינוך ע"י השלטונות
 הכיבוש.

4. מצאו נא דרך להביע אכזבה מ"ההחלטות" המערבית גם
 בנושא ירושלים למרות ההבטחה לא לתת לה לפוליטיזציה. נרד
 משלחות חקר למיניון לא שטייע לשיפור המצב, כאשר במילא
 המעלמו ומשמחים ממציאתן.

ארבי"ל 3

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

2189

** יוצא

10 די

**

**

**

Handwritten signature in red ink

מל: 1101, נר: 73, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 031185, וחו: 1600

10 די/מיידי

דובינסקיין, מתני

דע: ממנכ"ל היועץ המשפטי, מצפא, מתאם הפעולות באיו"ש ואוח"ע.
תלמידים ובתי ספר באיו"ש.
לשלכם 704,722,738,022.

להכן מקמ"ש חנוך:
לגבי תלמידים ורימ-היתה החלטה לאפשר לתלמידים ותיקים
להמשיך לימודיהם ואילו אם הורים החוששים (250) לא לקבל לאחר
פנייה לנורמים הוחלט לאפשר לכולם ללמוד, ונמסרה ביום
ה', הודעה בלשכות החנוך לקבל אותם.
עד כאן

מקת"ף

פ: שהה, מונכל, ממנכל, מצפא, סיינל, משפט, ורד, שטחים,
מתאשטחים, ר/מרב, ממד

14764

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9615

יוצא

בלמיס

אלו בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , קהיר ,
פרטוריה , גנבה , וינה , טוקיו , קנברה , ווש , אוסבה ,
ני , ביירס , מכסיקו , נרו חוווס 2226 , מ : המשרד
דח: מ , סג: ב , תאוי 291085 , דח: 0800

בלמיס

בלמס/מיד

נציגויות נלן . אוסבה . קהיר . טוקיו . פרטוריה . קנברה . ביירס .

על פי צווים שהוצאו על ידי מפקדי בוחות צהל באזור יהודה
שומרון וחבל עזה ב-22/10/85 נקבע כי שלושה תושבי יו"ש
ותושב ח"ע יגורשו מאזורים אלה ה-4 הסו

1. עלי עבדאללה מחמד אבו הלאל מאבו דיס .
 2. די"ר עומי צאלח מחמד שעיבי מאל בירה .
 3. חסן עומי צאלח עבד אל ג'ואד פראג'יה מדהישה .
 4. וכי מחמד אבו סת'ת'יה מג'בל'יה בח"ע .
- לגבי הראשון הוצא הצו עקב היותו מראשי המנהיגים של החוית
הדמוקרטית לשחרור פלסטין (של נאיף חואתמה) ביו"ש הפועל
לתיאום וגבוש פעולות חתרניות ולהסתת אחרים לפעולות אלו . היה
בעבר במעצר מנהלי וכיום נתון לצו הגבלה בפיקוח מיוחד שהוצא
נגדו על ידי מפקד צבאי ביו"ש .

הצו הוצא נגדו בעקבות פעילותו העוינת ואוסר עליו לעווב את
מקום מגוריו . בתוקף מעמדו הבכיר היה אבו הלאל שותף לתיאום
וניהול פעולות החוית באזור ואף עמד בראש איגודי הפועלים
שבאמצעותם פועל הארגון . לצורך פעילות זו נהג להפך את צו
ההגבלה שהוצא נגדו

השני שעיבי מראשי הפעילים של החוית הדמוקרטית ביו"ש . במסך
שנים פועל ללא לאות לקידום מטרות ארגונו באזור ועוסק בתוקף
מעמדו בניהול פעולות חתרנות והסתה .

היה חבר מועצת עירית אל בירה שהודחה ב-1982 עקב החרמתה את
המנהל האזרחי . גם לאחר מכן המשיך בפעילותו העוינת ועקב זאת

14764 339045 סל 14764

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7670

** יוצא

שמו

**

**

**

מל: וינה, במחון, נרו חוום 1721, מ: המשרד
דח: ב, סנ: ש, תא: 221085, וח: 1500

אלתים

בהול/שמו

וינה דע משהבט/גורן.

להלן בעקבות שיחה עם מתאם הפעולה בשטחים:

1. חשוב ביותר כי ניקוי השטח יתבצע לפני בוא החורף ודרת הגשמים.

2. מדובר בפינוי הריסות ואשפה ולא מקומות המעמשים למגורים, לאיחסון או הראויים לשימוש, וכן לא כגעת במשתית אם ישנה כו.

3. מוכנים לקבל מגבלות 100 מ"מ לפני מבנים אותם אין להרוס.

4. מבנית ניתן להסכים על כך ע"י סימון המבנים אותם מבקשים אונרא להשאיר על גבי תצ"א סימון המבנים בשטח או כל סידור אחר שיראה להם.

5. חוורים על החייבותנו לא לעשות כל שימוש בשטח ולהשאירו בחוקתו של 100 מ"מ.

6. כדי שלפטולת הפינוי לא יהיה גוון צבאי כלשהו מוכנים לבצע העבודה ע"י כלים ומפעילים אזרחיים ובלא פרסום.

7. העבודה בשטח תחואם עם נציגי 100 מ"מ ומוכנים כי יהיו נוכחים במקום בעת הביצוע ואף יוכלו לפקח כי אכן מפנים רק את אשר הוסכם עליו.

8. התצא"ות נמסרו לנציגי 100 מ"מ כאן ודברים ברוח דומה יאמרו

14764 330003 70 14764

משרד החוץ-מחלקת הקשר

גם להם.

9. חוורים על דחיפות העניין והרצון לבצע העבודה לפני החורף. ליריעתך בלבד - ישנן ידיעות כי המקום עלול לשמש מסתור למחבלים וכמו כן היו שם מספר אדוועים של וריקת אבנים והנחת מחסומים על הכביש הראשי ליריחו.

10. להלן נוסח מכתבך לארגון שהוכן ע"י היועצים המשפטיים של ראש הפעולה בשטחים ואושרו ע"י סג"ב ומניחים כי נוסח תשובת סג"ב תהיה דומה לזה שהשיבו בעניין נועיימה.

THIS IS WITH REFERENCE TO THE EIN SULTAN AND AKBET-JABBER REFUGEE CAMPS IN THE JERICHO AREA.

OVER THE PAST YEARS, PARTS OF THESE CAMPS HAVE SUFFERED LARGESCALE DETERIORATION AND HAVE BECOME, IN FACT, LITTLE MORE THAN RUINS AND GARBAGE DUMPS. IN VIEW OF THE DANGER THIS POSES TO THE HEALTH OF THE PEOPLE IN THE AREA, WE BELIEVE IT IS IN THE PUBLIC INTEREST TO CLEAR THOSE PARTS OF THE CAMPS WHICH HAVE SERIOUSLY DETERIORATED.

I CAN ASSURE YOU THAT THE REGIONAL CIVIL ADMINISTRATION HAS NO INTENTION OF HARMING ANY BUILDINGS IN THE CAMPS WHICH ARE CURRENTLY OCCUPIED BY LOCAL RESIDENTS, OR ANY OTHER STRUCTURES IN THE POSSESSION OR USE OF UNRWA, TO BE INDICATED TO US BY UNRWA ON AN AERIAL PHOTO OR BY OTHER TECHNICAL MEANS TO BE AGREED UPON.

THE CLEARANCE OF THE REMAINING PARTS OF THE CAMPS WILL BE ARRANGED AT NO COST TO UNRWA AND IN A MANNER DESIGNED TO CAUSE THE MINIMUM INCONVENIENCE TO ALL CONCERNED. THE AREAS WHEN CLEARED WILL NOT BE USED BY THE ISRAELI AUTHORITIES, WHO WILL RETURN THEM TO THE SOLE USE OF UNRWA FOR APPROPRIATE USE BY UNRWA IN ACCORDANCE WITH AGREED PROCEDURES.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2786

** נכנס

שמוד

**

**

**

Handwritten signature: אבי

אל: המשרד, נר: 34, מ: גנבה
דח: ר, סג: ש, תא: 081085, זח: 1500

שמוד/רגיל

אל: ארבייל 1

דע: מנכ"ל ממעבודה, סמנכ"ל ארבייל משהבי"מ, סגן מתאם
הפעולה יו"שנ העבר
אע"יב

1. בדיפי עותק מכתב מנהל SOCIAL SECURITY באע"יב למנכ"ל
משרד העבודה בו הצעת הארגון לעריכת סקר בשם על מצב התנאים
הסוציאליים לעובדים מישי"ען בישי"ע ובישראל. הסקר המוצע
אמור להערך במשך חודשיים ולהגיע לתמונת מצב עדכנית ולגבש
המלצות לגבי העתיד.

2. מציעים לתאם עם משרד העבודה עבור תשובתנו עד שיבדקו
לעומק משמעויות לגופו של ענין והשלכות לתחומים אחרים.
3. הינכם ערים ודאי שלאור מדיניותנו בענין התנאים
הסוציאליים בישי"ע, יביא כל מחקר אע"יב בתחום זה להמלצות
מרחיקות לכת העשויות להתקבל ע"י ועידת הארגון ולשמש בסיס
לניגוחנו אם לא תיושמה בשטח.

4. כן תתנו ודאי הדעת לתקדים שיווצר לגבי מעורבות ישירה של
אע"יב בבדיקה לעומק ובגיבוש המלצות לבצוע וההשלכה שתהיה לכן
גם בארגונים בינלאומיים אחרים.

5. למיטב ידיעתנו זוהי הפעם הראשונה שאע"יב מרחיק לכת עד
בדי הצעה לפעולה קונקרטית בנוגע לישי"ע וככל הנראה מצא עדוד
לכך מפאת הפלוגתא בנושא הסקר המוצע בין הממשלה וההסתדרות.
נציגות-

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, מנכר, ממנכר, אליאב, ארבלו, ורד, שטחים, מנכלעבודה

משרד החוץ-קבלת הקשר

6671

יוצא
**
**
**
**
של חיים
2
10/10

אל: גנבה, נדו: 71, מ: המשרד
דח: מ, סגו: ש, תא: 090985, וחו: 0800

1079

שמור/מיידי

דובק.

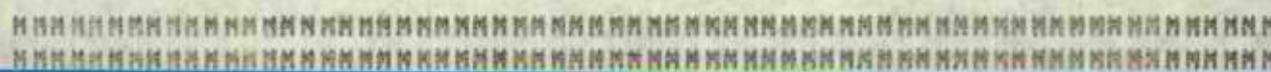
ביקור רוברטסון.

1. ביקור רוברטסון נסתיים כמתוכנן והוא יצא מאוד מרוצה.
הפגישה עם סגן מתאם הפעולה בשטחים הייתה ברוח חיובית.
2. נמסר לד"ר רוברטסון אישורנו הסופי להקמת המרכז בעזה.
בהתאם להצעת UNRWA.

3. רוברטסון ישב כבר עם ד"ר לט וסוכמו כל הפרטים
האופרטיביים.

מנהל ארבי'ל 1.

חצ: שהח, מנכל, ממנכל, אליאב, ארבלו, ורד, שטחים, מתאסשטחים,
אכב

14764 338042 קול 16764

212

215

1. Israel has for years been confronted with PLO instigated terrorism in the form of indiscriminate violence directed against innocent civilians including women and children. These acts are openly encouraged and financed by a number of rejectionist Arab States such as Syria, Lybia and Iraq.
2. These acts of terror have obliged Israel, in the territories of Judea, Samaria and Gaza, to take countermeasures against the perpetrators of these crimes and their collaborators. These measures are taken within the framework of the relevant legal provisions governing their use, which are in full accordance with international law. They are also subject to the review and scrutiny of the High Court of Justice of Israel, which provides the possibility of immediate and effective redress. This Court is empowered inter alia to grant a writ of Habeas Corpus, aimed at obtaining the release of a person alleged to be illegally detained in custody. In this manner Israel's security requirements and the rights of individuals are adequately weighed and balanced by an impartial and judicial body. It should be emphasized that notwithstanding the number and brutal acts of terror, the death sentence has not been carried out in one single instance, even though Israel is empowered to do so under international law.
3. The measures referred to above have included the following:
 - a) Deportation: Deportation from the territories is authorized under the British Mandatory Defence (Emergency) Regulations of 1945 (Regulation 112). Any person against whom a deportation order has been issued, may appeal to a special Board which has the power to recommend to the Regional Commander, who issued the order that it be set aside. The appellant may also appeal to the High Court of Justice against the recommendation of the Appeal Board or the Regional Commander. Where this measure was resorted to in the past, the persons in question were Jordanian citizens being deported to Jordan, which can hardly be considered a harsh measure when weighed against the seriousness and gravity of the threat of terrorism. In this context note should be taken of the observation made by the then Israeli Attorney General Meir Shamgar, now

212

315

- 2 -

President of the Israeli Supreme Court:

"Immediately upon their arrival in the East Bank, some of the deportees have publicly boasted of their subversive activities in the West Bank. Indeed, the Government of Jordan, in recognition of their services, has promoted some of the deportees to its highest positions, including the Cabinet."

This right of individual deportation does not contradict the Fourth Geneva Convention. This question arose in the Israeli High Court of Justice which ruled that:

"... the powers granted to the authority due to the emergency situation are given to it for one purpose alone, that is, for ensuring the public order and security. Dr. Pictet also regards this purpose as a legitimate one. It has nothing to do with the deportations for forced labour, torture and extermination that occurred in the Second World War."

Deportation has in fact been used sparingly over the last decade and since 1980 to the beginning of 1985 not a single person engaged in terrorist acts has been deported.

b) Demolition or Sealing-up of Houses

The Fourth Geneva Convention in Article 53 explicitly envisages the possibility of houses being demolished for security reasons as does Regulation 119(1) of the Defence (Emergency) Regulations (above). Although these provisions provide wide powers regarding their implementation, they have been used with extreme caution and invoked only where houses were used to prepare explosives and store ammunition, as bases for the use of arms and the throwing of grenades, and generally where these terrorist acts have resulted in the murder of innocent people.

212

4/5 - 3 -

Every effort is made to replace demolition as a means of punishment by the sealing up of houses or even a single room in the house - an obviously less drastic measure which can be reversed at a later date.

c) Preventive Detention:

Preventive detention has at times been required for reasons of public order and security of such an imperative nature, that resort to normal judicial procedures would not be effective. Such detention is explicitly permitted by the Fourth Geneva Convention, and the Defence (Emergency) Regulations. Whilst in the years immediately following the Six Day War, conditions required the greatest use of this measure, there has been a substantial decline in its use over the last several years, and in fact during the years 1982 through to the beginning of 1985, no one was detained on this basis.

Where a person is administratively detained in the territories, the detention order must be reviewed within 96 hours by a military judge, after it is issued, and the judge may confirm, cancel or shorten the specified period of detention. The order must be reviewed after three months by the Court or within a shorter period. The detainee may appeal against the Judge's decision to the President of the Military Court. When the order is brought before a military Judge at either stage, the usual rules of evidence obtaining in courts are applied. Such detention is normally used where there is intelligence information, the disclosure of which would endanger the lives of the sources of information or Israeli operatives. The above procedure ensures that the detainee has ample opportunity to have the evidence against him judicially evaluated.

4. Israel does not relish having to resort to such measures and where possible makes every effort to avoid them. Israel is aware of the adverse publicity which may arise as a result of their use, but the primary consideration and responsibility of the Israeli authorities must remain the

212

5/5

- 4 -

safety of the lives of innocent civilians, Arabs and Jews, who are subject to the indiscriminate and random threat of terror. Unfortunately in recent months, these acts have increased in their number and brutality. The measures taken in response to such terrorism are necessary and are taken in full accordance with international law as described above, and within the context of all the judicial guarantees and safeguards of the Israeli legal system, upheld by the High Court of Justice.

אל: נדר-יורק

דפים 1 מתוך 5

סיווג בטחוני: גלוי

דחיפות: מדידי

תאריך וזמן רישום: 0615-

מס. מברק: 211

לשימוש
מח'
הקשר

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח)

לידיעת:

י"א
סלחיים

נאום.

מעצרים מנהליים. לשלכם 65.

להלן רקע עובדתי- משפטי המסביר עמדתנו בנושא המעצרים.

ממילא ג'אג'א א'א'א א'א'א א'א'א
ס'י'ג'א א'א'א א'א'א א'א'א א'א'א

ארב"ל 2.

השולח: יהודה מילר 6.9.85
אישור מנהל המחלקה: אישור לשכת המנכ"ל: (לציון תאריך וזמן העברה לקשר)

Administrative Detention and Assigned Residence

2/5

a) General

As is well known, international law permits the Occupying Power, with respect to the population under its control, to take whatever measures are necessary for the preservation of security and public order.

this principle finds expression, inter alia, in para. 4 of Article 27 of the Fourth Geneva Convention.

Article 78 of the Fourth Geneva Convention sets out more detailed provisions with respect to the application of the general authority of Art. 27(4). Art. 78 makes reference to administrative measures which the Occupying Power may take, as distinct from modes of punishment which are referred to in Articles 64-77.

The first paragraph of Article 78 provides as follows:

"If the Occupying Power considers it necessary, for imperative reasons of security, to take safety measures concerning protected persons it may at the most subject them to assigned residence or to internment.

b) Imperative Security Reasons

The first condition required by Article 78, that is, the need for imperative security consideration to justify the administrative measures, is reflected - if not even exceeded - by sec. 84(a) of the Order concerning Security Provisions, applicable to all the Areas.

The above sec. 84(a) opens the fifth chapter of the Order (which deals with restrictive and supervision orders), its marginal heading is "qualification to use of authority", and it provides in very clear language as follows:

"The Military Commander shall not use his authority under this chapter or under Chapter 5(1) unless he is satisfied that it is necessary to do so for imperative security

211

315

reasons."

The significance of sec. 84(a) is that the Military Commander may issue restriction and special supervision orders that assign places of residence or order administrative detention, only for imperative reasons of security. In other words, his authority under this section is to act to prevent threats to security in the future, but he is not authorized to use such measures as punishments for acts in the past. Only the military courts are authorized to inflict punishment for acts in the past in accordance with the due process of the law.

The said sec. 78 provides that the Occupying Power may, for security reasons, order that a person remain in a particular place, or take the more serious step of ordering a person's detention. This authority is reflected in sections 85 and 86 of the Order concerning Security Provisions, which deal with restriction and supervision orders, as well as in chapter 5(1) of the Order, which pertains to administrative detention.

While in the years immediately following the Six Day War, conditions required substantial use of the administrative detention authority, since the beginning of the 1980's there has been a dramatic decline in its use in the Areas, and in some years not a single person was held in such detention. Moreover, it is emphasized that there was no use made of short-term arrests as an alternative to administrative detention.

Procedure for Issuing Orders, and Appeals Against Them

Para. 2 of Article 78 of the Fourth Geneva Convention provides as follows:

"Decisions regarding such assigned residence or internment shall be made according to a regular procedure to be prescribed by the Occupying Power in accordance with the provisions of the present Convention. The procedure shall include the right of appeal for the parties concerned. Appeals shall be decided with the least possible delay. In the event

of the decision being upheld, it shall be subject to periodical review, if possible every six months, by a competent body set up by the said Power.

Protected persons made subject to assigned residence and thus required to leave their homes shall enjoy the full benefit of Article 39 of the present Convention."

With respect to this subject as well, we can say with pride that the above provisions have been duly respected in the security legislation of the Areas, and their respect in practice is fully consonant with the letter and the spirit of the Fourth Geneva Convention.

Sec. 85(a) of the Order concerning Security Provisions sets out the authority to place restrictions on the presence of a person in certain places, his movements, etc. Sec. 85(c) establishes an Appeals Board for restriction orders, and the section provides as follows:

"For the purposes of this section there shall be established an Appeals Committee whose members shall be appointed by the Area Commander. The position of Chairman of the Committee shall be occupied by a judge appointed under this Order and who is qualified to be appointed as a legally trained military judge in the Appeals Court Martial in Israel.

The duties of the Committee will be to review every appeal against an order issued under this section and to make recommendations to the Area Commander with respect to such appeal."

The significance of the above section is that anyone who is the subject of a restriction order may appeal to the Appeals Committee. In order to stress the importance of the Committee, it was provided that its chairman be a senior judge - in fact the president of the military court - a provision which assures the adequate protection of the rights of appellants.

211

5/5

Assigned residence, in the most extreme form contemplated by Art. 78 of the Convention, is authorized by sec. 86(b)(1) of the Order concerning Security Provisions. This provision authorizes the Chief Military Commander to order that an individual "be required to live within the borders of a particular place in the area..." The Appeals Committee established under sec. 85 is authorized to consider appeals respecting such orders as well, under the authority of sec. 86(e) of the Order. Moreover, sec. 85(f) of the Order provides that if an individual files an appeal against such an order, and the order is confirmed - that is, his appeal is denied, The Appeals Committee shall consider the matter at least once every six months, whether or not the individual has filed an additional appeal.

In order to assure the right of appeal of a person who is subject to such a restriction order, the Military Commander generally makes express reference on the restriction and supervision order to the fact that the individual may file an appeal to the Appeals Committee.

It should be made clear that restriction and supervision orders are issued only after the most careful consideration by the security authorities, against such individuals who constitute a substantial and clear security threat. Thus, in Judea, Samaria and Gaza, which have a combined population of more than 1,300,000, there are no more than a few dozen individuals who are subject to such orders. In Judea and Samaria, for example, during 1983, a total of only 62 people had restriction orders issued against them, with part of such orders limited to six months only. In 1984 there were only 36 restricted persons subject to restriction orders in Judea and Samaria, which clearly demonstrates that the use of such security measures is diminishing.

Generally speaking, such orders are issued for a limited period of several months only, although sometimes, if the circumstances so require, the order may be extended for a further limited and specified time.

אלו אתונה, בון, בריסל, האג, לונדון, פריס, קהיר,
גנבה, וינה, אוסלו, הלסינקי, קופנהגן, שטוקהולם,
קנברה, וושה, אוטבה, ני, בייירס, ברזיליה, מכסיקו,
נרו חווס 1966, מ: המשרד
דח: מ, סג: 1, תא: 290885, וח: 1500

P. G. B.

בלמיס/מייד

הודעת דובר צהלי

1. במסגרת פעילות כוחות המחקר הוציא אלוף פיקוד המרכז צו גירוש ל-3 תושבי שומרון. על פעולותם החתרנית-מדינית. ה-3 הם:

אמין רמזי דרוויש מקבול משכם.

ווליד אחמד נאול מקבטיה, שבנפת ג'נין.
בהגיאת מוצמאפא חסן אלביידה ג'יוסי מג'יוס שבנפת טו-ברס.
במו כן נעצרו במהלך הליל ביוסי 15 אנשים בצו מעצר מינהלי.
עד כאן

2. להלן זמר רקע על שלושת המגורשים:
א. אמין מקבול - צו הגירוש נגדו הוצא עקב היותו מנהיג מרכזי של הפתח באיזור שכם, הפועל לתיאום וג'יוס פעולות חתרניות והסתת אחרים לפעולות כאלו. הוא נעצר לראשונה ב-1970, הועמד לדין בבית משפט צבאי שגזר עליו 10 שנות מאסר בפועל על השתתפות בפיגוע חבלני בשכם. הוא שוחרר במרס 1983 ומאו שיחררו הוא עוסק בפעילות חתרנית עויינת ובהסתת בומן לימודיו באוניברסיטת אל-נאג'ח בשכם. עקב פעולה זו הוצא נגדו במאי השנה צו הגבולה מחייבו לשהות בשכם ואוסר כניסתו לאוניברסיטה, למרות זאת לא חדל מקבול מפעילותו החתרנית במסגרת הפתח.

3. ואליד נאול - נעצר ביולי 82, הודה בניקודים חשאיים שערך במשרד החוץ הדמוקרטיה בדמשק שם קיים קשר עם אחיו שהינו פעיל של הארגון בסוריה. נידון בשל כך לשנת מאסר ולאחר שיחררו המשיך בפעילות חתרנית עויינת ומסיתה. בינואר 1985

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הוצא נגדו צו הגבלה המורה לו לשהות בכפרו - קבטייה. הצו הוארך ביולי 85 אך נאזל המשיך בפעילותו, הוא פעיל ובכיר של 'החזית הדמוקרטית' וממנהלי פעולות הארגון בנפת ג'נין. בין פעולותיו: הנחיית פעולות הארגון, גיוס חברים וקיום קשר עם בכירים אחרים בנפה.

ג. בהג'את ג'יוסי - נעצר ב-76, נשפט ונדון לחמש שנות מאסר, מהן שלוש בפועל, על השתייכות לארגון 'חזית המאבק' והשתתפות בהנחת מטען הצתה במיניבוס צבאי בדמת גן. בשל מעשיו גם נהרס ביתו. שוחרר ב-1980 והחל לפעול בכפרו ובאוניברסיטת אל-נאג'יה בפעילות חתרנית ומסיפה במסגרת ארגון חזית של פתח'. השתתף ביידוי אבנים על בוחות צהלי מקיים מפגשי הסתה עם אנשי הפתח' ומסית לאלימות.

3. שלמונות הבטחון הגיעו למסכנה כי הצעדים שנוקמו עד כה נגד השלושה לא הספיקו כדי למנוע את פעילותם המסכנת את בטחון האזור ועל כן יש לגרשם.

בידי גורמי הבטחון הצטברו ידיעות רבות על פעילותם, גם בעצם ימים אלה.

4. צווי הגירוש הוצאו על פי תקנות ההגנה (שעת חרום 1945) המהוות חלק מהדין החל ביוש'. על פי התקנות רשאים השלושה לבקר כי צווי הגירוש ייבחנו על ידי ועדה מייצגת שבראשה נשיא בית המשפט הצבאי באיוור יוש' - הועדה תגיש המלצותיה למפקד בוחות צהלי' - לאחר הדיון בפני הועדה ובאם יאושר צו הגירוש יהיו השלושה רשאים לעתור לבגצ'.

5. פרטים לגבי צווי המעצר המנהלי שהוצאו הלילה נגד 15 איש ביוש' - עוד נודיעכם.

מקתפ' - הסברה/תכנים. ==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, סמנכל, אירא, אירב, מצרים, מאסוק, מצפא, אמלם, מותים, שפתים, מעת, הסברה, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אלו פריט, ווט, נרו חווס 1787, מ: המשרד
דחו ר, סג: ט, תא: 280885, וח: 1400

טל. 103

ממור/רג"ל

שמיר אונסקו דע שג'

מסלחת הסקר' לבדיקת מצב היחופט האקדמי בשמחים'... סלך 243
1. ברורה כמובן התנגדותנו לכל המהלך

2. מדוע מודרו המנכל ביישום החלטת הועד הפועל. הרי בהתאם
לסעיף 12 בהחלטת הועהפ' מיוני השנה, הוחלט לכלול את הנושא
בהדחי' של הועד הפועל במושביו ה-125, קרי בשנה הבאה, לאחר
הועידה הכללית באוקטובר

3. בשלב זה איננו מעוניינים להודיע רשמית על כוונותינו, כדי
לא לספק חומר נוסף למתנגדינו לקראת הועידה הכללית, שתדון
בנושא החינוך בשמחים
4. בנפרד שאננו אומן ומחכים להגהרה בקשר למכתבו של קאבורה בו
ביקש סיוע בעת ביקור המשלחת המוצעת 'בשמחים העדבי'ים הכבושים'
כולל מורה ירושלים'

5. הגיע הזמן להבהיר את נסיוננו המר משתוף הפעולה בנושא זה
בעבר

א. כבר לאחר קבלת ההחלטה ב-1972 הסכמנו לשתף פעולה עם המנכל,
הכנו חומר מפורט שהוגש לאונסקו ומשלחת לבדיקת המצב ביקרה
באן ביוני 1974. התוצאה הייתה החלטה נגדנו בוועידה הכללית
ב-1974.

ב. ב-12.77.9.11-30 ביקרה משלחת נוספת בת 5 חברים, לאחר
שהודענו על כוונותנו לשפ' עם המנכל. נכולל הגוכן וללא
'ירושלים'. הועידה הכללית ה-20 שהתקיימה מפריס ב-1978 קבלה
החלטה המגנה אותנו

ג. ב-9.17.9.79-9 שוב ביקרה באן משלחת (ללא מורה ירושלים)
וובתה למכוא שתוף הפעולה. הדבר לא מנע קבלת החלטה המגנה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אותנו 101, בוועידה הכללית ה-21 בבלגרד ב-1960. (11 חריץ)

ד. משלחת נוספת בת המישה חברים ביקרה ב-1.82.4.6-3.21 (מלבד בגולן ו'ביקור רשמי במזרח ירושלים' 101, למרות שמוף הפעולה. לא מנע הדבר קבלת החלטה חמורה מבחינתנו בוועידה הכללית ה-22 ב-1963. החלטה שתובא לדיון בוועידה הקרובה

6. לא פרסמו כמובן את ההחלטות שתקבלו נגדנו במוסבים של הוועד הפועל של אונסקו, למרות שמוף הפעולה והמשלחות שביקרו כאן

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, א"א, ארבל, ורד, שטחים, מתאספתים,
שגב/ממחינוך

משרד החוץ - מחלקת הקשר

מל: המשרד, נד: 149, ט: וינה
דח: ט, טג: ט, תא: 270885, רח: 1645

על הנייר

שמור/מידע

מל: מקתפי. אדבל 2.

דע: נאומ/ניו יורק. תפשי/משהבטי. ()
מאת: השגריר, וינה

ססותי-מחנות הפליטים ביריחו.

שלכם חוזם 1328.

1. נפגשתי היום (27) עם רידבק. השתתפו בשיחה מקאנדרו, הופקינס (החוזר מחר ארצה) וסינהא.

2. הצגתי הצעתנו לפי מברקכם. ידעו תוכן פגישה קארי עם המתאם. רידבק לא השמיע התנגדות עקרונית להריסת המבנים הנטושים והריקים אולם הביע את החשש שהתגובה הערבית ביחס למחנות של עין סולטן ועקבת ג'אבר תהיה פחות נינוחה מאשר במקרה של נועימה משום שבשני המחנות שבהם מדובר עבשיו גרים אנשים. מישהו אצל הערבים עלול להיזכר ב'תוכנית בן פורת' ולחשוש בססותי ובישראל.

הממשלה הירדנית הנוכחית היא לדבריו נבונה ומתונה מקודמתה אבל גם היא רגישה לטענות מצד הפליטים. אפילו הן מוגזמות או מופרכות. חשוב על כן להמנע מכל צעד העלול להוות עילה להסתה, כגון: הוצת תושבים לדגל מבצע ההריסה והריסת מבנים המשמשים כיום את תושבי המחנות לשיכון בעלי חיים ו/או מחסנים. ביקש שנבין לקשייו אלה.

3. הטיל על הופקינס לבקש בהקדם פגישה עם המתאם לבידוד כל הפרטים ברוח זו. אחרי קבלתם נובל לסכם כאן החלפת מכתבים

96 מתוך דפים

סיווג בטחוני: ה'נל

דחיפות: ד'נ'ד

תאריך וזמן רישום: 23.8.85

מס. מברק: 1447

לשימוש
כה'
הקשר

Handwritten signature

קט'חון
289

Handwritten signature

ניו-יורק, מ'א

683

אל

לויך - גרנית. דע: תא'ל א. בקנשטיין - ממבטחון. פרויקטים UNDP בשטחים.
תמצית שיחת אולבר-גורן בהשתתפות נברודיס, קיין, בקנשטיין, לדור, פ. זק
(מחליפו של בק'), זכאי:-

(1) מצפים כי 2-3 מיליון דולר יוזרמו שנתי לפרוייקטים מקרנות UNDP

(2) נברודיס אחראי לתכנית בכללותה ויעבוד עם אלי'מ פ. זק וכי אולבר ייפגש
תקופתית עם המתאם לקביעת עקרונות.

(3) נושא תשלום מעמ' לקניות הארגון בארץ. נמסר כי הפטור יינתן בימים הקרובים,
ולא, המתאם יתערב אצל שרי האוצר והבטחון.

(4) תכנית הדייג-עזה. יש התקדמות ניכרת וממחקלאות הביע הסכמתו לפרוייקט.

(5) המתאם הצהיר, כתשובה לשאלת אולבר, כי ישובים יהודיים באיזור עזה לא חוזר
לא ייהנו ממים שיופקו מתכנית הביוב. המתאם ימציא לאולבר מכתב ברוח זו, כתשובה
לפניית אולבר אליו בסוגיא זו.

(6) הועדה המייעצת ליד אולבר - ישראל, ירדן, פלשתינאים. אולבר הביע שביעות רצונו
מגישת ישראל לנושא. אש'פ אינו מתקדם. ירדן קבעה שנציגם יהיה מהאקדמיה המלכותית
למדעים. המתאם הודיע מפורשות כי ישראל לא תשתף פעולה עם שום נציג מאש'פ וחבל
על כל מאמץ מצד UNDP בכיוון זה. הציע כי הארגון יפסיק להתייעץ עם
נציגי אש'פ וישאיר קביעת שמות נציגי הפלשתינאים למו'מ בנינינו לבין הארגון
וירדן. אולבר יסע מכאן לעמאן לשיחות עם הנסיך חסאן ויודיעכם בניו-יורק
תוצאות שיחותיו שם.

2/..
1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 2 | 3 | 2
1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1
אש'פ | אש'פ
אש'פ | אש'פ

השולח: מ. לדנר אישור מנהל המחלקה: _____ אישור לשכת המנכ"ל: _____

(לציין תאריך וזמן העברה לקשר)

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח) 23.8.85

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל

- 2 -

דפים _____ מחוד _____ 97

סיווג בטחוני: _____

דחיפות: _____

תאריך וזמן רישום } לשימוש
מס' _____ } מס'
מס. מברק } הקשר

(7) בפגישת היכרות קצרה אחה'צ עם ראש המינהל האזרחי החדש ביר'ש אל'מ א. סנה (שהוא רופא) הוחלפו דעות על הפעולה בעבר ובהווה הזוכה להערכת האוכלוסייה המקומית ועל הבעיות הנוכחיות בקשר לתוספת הכתות בביר'ס כפריים ומי נחל פרעה (דיווח מפורט בנושא תקבלו מזכאי). בתחום הבריאות העלה ראש המינהל שתי בקשות ספציפיות: - א) הכשרת כח אדם רפואי (אחיות, וטכנאים) בטיפול נמרץ ע"י השתלמויות קצרות בביר'ח בישראל. אולבר השיב כי מבין הצורך וניתן לבצע מיידית מההקצבה בפרוייקט 79/007 (יתרה כ-850 אלף \$).

ב) סיוע בציוד - למנתח לב מקומי שהוכשר ביוסטון להקמת מרכז לניתוחי לב פתוח בביר'ח מקומי קיים.

אולבר ונברודיס ציינו שמבינים הצורך והתהודה הצבורית לפעולה כזו בכל העולם הערבי, אך לנוכח ההוצאה הבוהה לציוד רפואי מכלל הקצבת הארגון יהיה קשה לו להצדיק השקעה נוספת, ביקש מכתב קצר על הבעיה אותו הוא מתכוון להציג לנסיך טלאל בסיכוי טוב שיתוקצב. נברודיס יקבל המכתב תוך שבוע.

אכ"ב

השוח: מ. לדרר _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור לשכת המנכ"ל: _____
 תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח) 23.8.85 [לציון תאריך וזמן העברה לקשר]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בל מוק

אלו נר, ויש, נובה, נרו חוום 1149, מ: המשרד
1149 חוום
דח: ר, סג: ב, תאו: 190885, זחו: 1430

בלמס/רג"ל

נאום
דעו שג - נציגות

הומנה שתי נשים פלסטינאיות למפגש HCO שיתקיים ב-12.9 -
9 למברקכם בנושא.

1. השתיים סמיחה הליל וסיהם ברגותי בקשו בשמנו לצאת להשתתף
בוועידת הנשים בניירובי ביולי אך לא הורשו (השתיים האחרות
היו והידא אחמד כמאל ואמל והאדן (לאבאני).
2. כל הארבע הן חברות פעילות בארגון שלוד החוית העממית
לשמרוד פלסטיני ומששיתות במסגרת זו להיות מעורבות בפעילות
פרויססית עוינת.

3. להלן נוסח תשובתו של מנבל משרד המספטים מר גבאי בתוקף
הפקידו בנשיא האגודה הישראלית למען האום שנשלחה לעמיתו
הבריטי ביולי, שפנה בעניין השתתפות הארבע בוועידת ניירובי.

IN REPLY TO YOUR CABLE OF JULY 5TH I WOULD INFORM YOU
THAT THE FOUR WOMEN YOU MENTIONED ARE ALL ACTIVE MEMBERS

14764 339043 סל 14764

אלו וינה, נ"י, נדו חוזה 1076, מ: המשרד
דח: מ, סגו ש, תא: 180885, וח: 0800
נד: מחנות פליטים

לבית

שמור/מייד

השגריר.

דע: נאו"ם.

סו"מ מחנות הפליטים ביריחו.

א. ראש המינהל האזרחי ליו"ש, אלמ' אפרים סנה נפגש השבוע עם CURRIE סגנו של הופקינס והציע לו להעביר המשפחות שעוד נותרו במחנה עין סולטן למחנה עקבת ג'אבר במטרה ליעל ולרכו שרותי סו"מ ולהרוס את המבנים הנמושים בשני המחנות. (בעין סולטן בהכ' כ-2500 מבנים ומהם מאוכלסים כ-150, או 6 אחוז בלבד).

ב. קורי טען שההצעה אינה מעשית אך הציע שנהרוס לעת עתה את הבתים הנלתי מאוכלסים בעין סולטן ולהשאיר עקבת ג'אבר כפי שהוא.

ג. סוכס בין השנים שהמינהל האזרחי יספק לסו"מ ציודי אויר של עין סולטן בהם יסומנו המבנים המאוכלסים.
ד. קורי מסר כמו כן שידווח מיד למרכז בוינה ויבקש הסכמתם והציע שגם מצדנו יובאו הדברים לידיעת הממונים עליו באמצעותך.

ה. נבקש לשוחח בהקדם עם רידבק ומציע לו שחילופי המכתבים בענין נועיימה והמוסכם בהם יחול גם על עין סולטן.

מקת'פ-ארב'ל 2.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: טהח, מנככ, טמנככ, אליאב, ארבל2, ורד, שטחים, מתאסשטחים,
ד/מרכו, טמד, רס, אמן, סייל, ארבלו, ארבל3

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8922

י וצא

בלמ'ס

אלו: לוונדון, נרו: 187, מ: המשרד
דחו: מ, סג: 1, פאו: 170885, וח: 0800

בלמ'ס

מיידי / בלמס

העתונאי חמדי פראג', שלכם 62

1. הנ"ל פעיל במסגרת ארגון החוץ העממית ובעל מעמד בכיר
ס.ס. "טוסק" בין היתר בפעילות חתרנית עוינת והסתות.
2. בגלל הנ"ל הוצא נגדו צו הגבלה ב- 1.6.83 ומאז הוארך תקפו
מדי פעם.

1.3-2.2.85 נטצר (יחד עם אחרים) באשמת פעילות נגד הסדר
הציבורי, וריקת הפצים מבעירים מסוך כוונה לגרום נזק לרכוש
וחבלה לאדם: גרימת חבלה לאדם (פצעו אדם ע"י שמוש בנח
) פציעה והסבת נזק לאדם וגניבה (5000 דינרים ותכשיטי זהב
)

4. משפטו נקבע ל-16.5 אך מאז נדחה גם על פי בקשת פרקליטיו
מאחר וביקשו להעביר את הח"כ לזן יחיד.
5. המועד האחרון שנקבע למשפט היה שלשום. מבררים ונוודיעכם.
ארבל 3

פ: שהח, מנכל, ממנכל, טנוג, אירב, אליאנ, ארבל, יגר, הסברה,
ורד, שטחים, מתאפשרתים

8199

0131

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמים

אל: המשרד, נר: 80, מ: שונות
דח: ר, סג: ב, פא: 160885, רח: 1400

על

רג'י/בלמים (שטחים העבירו נא לקרני-חבר עזה).

16TH AUGUST 1985

REF: 456/MDE 15/85.28

ATTN: LIEUTENANT-COLONEL EFRAIM KARNI
MILITARY COMMANDER, GAZA STRIP

DEAR COLONEL KARNI,

AMNESTY INTERNATIONAL HAS RECEIVED REPORTS THAT RAJI
SOURANI, A

LAWYER PRACTISING IN GAZA, WAS ARRESTED ON 21 JULY 1985
WHILE
VISITING A CLIENT IN PRISON, AND THAT HE IS STILL
DETAINED.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

AMNESTY INTERNATIONAL UNDERSTANDS THAT RAJI SOURANI HAS NOT BEEN CHARGED BUT THAT HE IS ACCUSED OF BEING A MEMBER OF THE POPULAR FRONT FOR THE LIBERATION OF PALESTINE (PFLP) ON THE BASIS, INTER ALIA, OF HIS HAVING DEFENDED A NUMBER OF DETAINEES CHARGED WITH MEMBERSHIP OF THE PFLP.

AMNESTY INTERNATIONAL IS CONCERNED THAT RAJI SOURANI MAY HAVE BEEN ARRESTED FOR HIS NON VIOLENT POLITICAL OPINIONS AND FOR EXERCISING HIS PROFESSIONAL INDEPENDENCE AS A LAWYER. INTERNATIONAL STANDARDS

REQUIRE THAT NO-ONE BE PROSECUTED FOR THE NON-VIOLENT EXERCISE OF HIS OR HER HUMAN RIGHTS AND AMNESTY INTERNATIONAL THEREFORE URGES THAT RAJI SOURANI BE RELEASED IF NO EVIDENCE IS AVAILABLE THAT HE USED OR ADVOCATED VIOLENCE.

YOURS RESPECTFULLY AND SINCERELY,

CLAYTON YEO

FOR THE SECRETARY GENERAL

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, אליאב, ארבל, 3, ורד, שמחים, מתאסשטחים,
סייבל, מטפט, ומיד

א"י לונדון, נרו 106, מ: המשרד
דח"מ, סג"ש, תאז 100885, ות: 0800

שמו/מ"ד

היועץ המדיני

דעו הקונסול בכללי

ביקור אישים מיו"ש

שלך 63

1. אבו ע'זאלה ויאסר אסלן משכם לא יורשו ע"י השלטונות לצאת
לבריטניה מסיבות בטחון ואצלנו במשרד לא ראינו כל מעט לעודד
קשרי שכם עם עיריית זאנדי.

מהמינהל האזרחי נמסר לנו שהם התרשמו ששני המוזמנים לא הראו
להיטות יתרה למשש ההזמנה.

2. לרמות העדר פרטים מזהים אנו ממשיכים בבירורים בקשר
לנאבדים ואני מקווה להודיעך נימים הקרובים.
שלמד.

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענוג, אירב, ורד, שטחים, מתאספתים,
ד/מרכו, ממד, רם, אמן

אלו בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , רומא , קהיר ,
 גנבה , וינה , אוסקו , קופנהגן , שטוקהולם , סוקיו ,
 קנברה , ווט , אוטבה , ני , מבטיקו , קרקס ,
 נדו חוום 482, ס : המשרד
 דחו מ, סגו ב, תא: 080885, ות: 1430

Handwritten signature

בלמ"ס מ"ד"י טפכ

על פי צו שהוציא ביום 8/7 מפכר כוחות צה"ל באוורד יו"ש נקבע
 כי חליכ עלי אבו ויאד מעודיה שנפת בית לחם יגורש מהאוורד.
 להלן מידע על האישה המבוססת על נייר שהוצא על ידי מפקדת
 הפרקליט הצבאי הראשי:

צו הגירוש הוצא עקב היותו של חליכ אבו ויאד מנהיג בכיר של
 הפתח ביוש. במסגרת פעילותו עסק לאורך זמן הן
 בפעילות תבלנית והן בפעילות חתרנית וקיים קשרים עם פעילי
 פת"ח בשטחים ומחוצה להם. אבו ויאד נעצר לראשונה ב- 24/9/70
 כחשוד בפעילות תבלנית עויינת מטעם הפתח אך הבחיש את
 המיוחס לו ושחרר. נעצר בשנית ב- 19.11.70 במסגרת חשיפת
 התארגנות ענפה והודה כי גוייס לפתח עוד בשנת 1968. עבר
 אימונים מחוץ לאוורד טמך בראש חוליה בכפר עיסאוויה, והעביר
 אל מחוץ לאוורד הודעות על ביצוע פגועים וקיבל הוראות להמשך
 הפעילות וכספים אותם חילק לחולייתו. כמו כן ידע על מבצעי
 הפגועים ועל הנשק וחומרי החבלה של החוליה.
 אבו ויאד הועמד לדין בבית המשפט הצבאי ונגזר עליו עונש של
 10 שנות מאסר. הוא שוחרר בחודש נובמבר 1980. גם בעת שהותו
 בכלא המשיך בפעילות מטעם הפתח ושימש באחד ממפקדיו הבכירים.
 זמן קצר לאחר שחרורו מהמאסר חידש את פעילותו העויינת ושימש
 כנציג הפתח בירושלים. הוא פתח במימון הפתח חנות ספרים במזרח
 ירושלים והחנות שימשה כמרכז פגישות חשאי של הארגון. הוא
 הקים ועמד בראש ועדת משפחות האסירים אשר תפקידה לקיים קשר
 עם כל האסירים הבטחוניים בבתי הכלא ביוש. ועדה זו ממומנת
 ונשלטת על ידי הפתח. כן נחשב אבו ויאד לאחד מבכירי הפעילים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

של ארגון הפתח ביו"ש. לפני כ' - 3 שנים הגיע מידע שהוא קשור
ישירות לאבו זיאד סגנו של יאסר ערפאת ומקבל ממנו הנחיות.
עקב מידע זה הוצא נגדו צו הגבלה שחייב אותו לשהות במקום
מגוריו אולם צו הגבלה זה אשר הוארך מעת לעת. לא הועיל והוא
הפך אותו פעמים והמשיך בפעילותו העויינת. בידי גורמי הבטחון
הצטברו ידיעות רבות ברבר פעילותו החתרנית והחבלנית ואולם,
מאחר וידיעות אלו ברובן בעלות אופי חסוי לא ניתן לעשות בהן
שימוש במסגרת הליכים פליליים רגילים. שלטונות הבטחון הגיעו
למסקנה כי הצעדים שנקטו עד כה נגד אבו זיאד אינם מונעים את
הפעילותו העויינת ויש לגרוש

צו הגירוש הוצא מכוח תקנות ההגנה (שעת חירום) משנת 1945
המהוות חלק מהדין החל ביו"ש

עפ"י התקנות רשאי חליט אבו זיאד לבקש כי צו הגירוש נגדו
ייבחן על ידי ועדה מיעצת הפועלת בראשות שופט בכיר. הועדה
תגיש המלצותיה למפקד כוחות צהל באזור לאחר הדיון בפני הועדה
המיעצת ובאם יאושר צו הגירוש יהא אבו זיאד רשאי לפנות לבגצ'
בעבר נדונו בבגצ' עתירות נגד צווי גירוש ובית המשפט העליון
קבע כי מפקד כוחות צהל באזור מוסמך להוציא צווי גירוש לגבי
מי שמהווים סכנה לבטחון באזור

כמו כן נקבע כי צווי גירוש אינם סותרים את המשפט הבינל
המינהגי

מקצפ" / הסברה / תכנים

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, סמנכ"ל, מעת, הסברה, גמד, שמחים, אירא,
אירב, מצרים, מאסוק, מצפא, אמלט, מתאששטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טמור

מל: המשרד, נר: 63, ט: לונדון
תת: מ, סג: ש, תא: 070865, רח: 1900

על חזק

מאור סידי

מקסי

דע אירופה 2

ביקור אישים מיו"ש בסדיתניה

1. בטחון שיחה בפולדאפי אמר בן שיחי שחבר הפרלמנט
ROSS פנה לפולדאפי ובקש התערבותו כדי לאפשר ביקור דר'
אבו ג'ינאלי ומר אמלמן משכס כטיד התאומה דאנדי. הביקור אמור
לצאת לפועל ב-11/17 אוג' אך שני אנשים אלה לא קבלו היתרי
יציאה מהארץ

2. ביקור פנוי ROSS ואחרים גם לשגריר בנושא (הרכחות נשלחה
אליבט)

3. בן שיחי הוביר כי גם שטייך לא קבלו תשובה לפניהם ביחס
ל- HARRIS (מברקיני 300,266)

תפ: שחה, סוכר, סוכר, פנוג, אירב, ורר, שטחים, מחאסטחים,
ד/מרכי, מסד, רם, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אלו גנבה, ווט, ני, לוונדון, נדי חנוס 32, מ: המשרד
דח: ב, סנו ש, תח: 010885, וח: 1400
נדו ויאד אבו-ע'ין

אבו ע'ין

שמו/גהוק

ויאד אבו ע'ין

ביום 7/7/81 חתם המפקד הצבאי ליהוסי' על צו מעצר סי'נהלי כויאד
אבו ע'ין מאלבי'ירה תוקפו של הצו ל-6 חודשים
ויאד אבו ע'ין נעצר ונטפס לראשונה עוד בשנת 1977. ב-1979
הניח מטען חבלה בשגר'יה וגרם למותם של 3 בני אדם ופציעתם של
36 לאחר הפיגוע ברת לארהב אולם בשנת 1981 הוסגר לישראל
הועמד לדין והוטל עליו עונש מאסר עולם

שוחרר לפני כחודשיים במסגרת חילופי שבויים והוזהר על ידי
גורמי בטחון לכל ישוב לפעילות עוינת

ימים ספורים לאחר שחרורו החל בפעולות הסתה ותעמולה בחוגים
שוניים ב'ין השאר בפני קהל בקולג' ביחונ'יה וקרא להמשך הפעילות
עד לשחרור פלסט'ין וגרוש האויב הציוני

אבו ע'ין הוזהר שוב על ידי גורמי הבטחון אולם לא חדל
מפעולותיו

בעקבות מעצרה של חוליית צעירים מאזור חבל עזה החטודים
בפעילות עוינת ביום 17/7/85 הוברר כי חברי הקבוצה נפגשו עם
אבו ע'ין במסיבה לדגל שחרור המחבלים והוא הומינם לפג'ישה
נוספת בביתו אשר בה שוחחו על חטיפת האוטובוס בקו 300 אבו
ע'ין בנה את חוטפי האוטובוס גבורי העם הפלסט'יני אשר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נהרגו על מטרה מקודשת וכן אמר לצעירים כדאוג לנשק על מנת
לבצע פעולה דומה בומן הקרוב

מהודעות שפסדו חברי החוליה במטרה עולה כי לאחר צאתם
מהפגישה עם אבו עיין ראוי חיליים הממתינים להסעה והתכוונו
לעצור מכוניותם על מנת לחטוף את נשקם רק בשל חששות הנהג לא
הוציאו זממם אל הפועל

לאור פעילותו העוינת של זיאד אבו עיין המהווה הפרה של מנאי
שחרורו למרות שהוזהר ולאור הסכנה המוחשית שטמנה בחובה
פעילות זו הגיעו רשויות הבטחון למסקנה כי קיים צורך החלטי
לעצור אותו במעצר מיוחד. מעצר מיוחד הוא אמצעי חוקי ומובן
עפי אמות גנבה הרביעית

וכן קיים עפי הדין הירדני החל על יהו'יש תחיקת הבטחון באזור
נהדין בישראל נחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים) משלם 1979.
צווי מעצר מיוחדים הוצאו בעבר גם כנגד הרב בהנא
ארבל 3 סקתפ'

תפ' שהח, מנכל, ממנכל, אליאב, ארבל, ורד, שטחים, מתאסשטחים,
מצפא, ענוג, אירב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1263

**

נבנב

שמו

**

**

**

MABRIS

אל: המשרד, מ, נד: 266, מ: לונדון
דח: מ, סג: ש, תא: 240785, רח: 1800

מיד/שמו

אל: מקתפי

דע: אירופה 2

מאת: היוטץ המדיני לונדון

MABRIS בהמשך למברק השגריר מהיום

האחראי לישראל בפוראופי צלצל לאחד שיחת מנכל הפוראופי עם
השגריר ומסר את הפרטים הבאים. באלד MABRIS הוא תושב יו"ש
הטובד

על פרזייקט בריאותי שקשור לאוניי ביר זיית. הוא הולמן
לבריטניה לקודס והדרכה בנושא בריאות עי ארגון צדקה לא
ממשלתי. אמור היה להגיע ביוני אך לא ניתן לו היתר יציאה.
הארגון המזמין פנה לפוראופי וביקש התערבותו ובמקביל חוששים
בפוראופי שהנושא עלול להיות מועלה בפרלמנט. הם מעוניינים לדעת
מה הסיבות לאי מתן היתר יציאה לנל ובמקביל פונים גם לקונסול
הכללי בירושלים כדי שיברר.

חפ: שהח, מנכל, ממנכל, ענוג, אירב, ורד, שטחים, מתאמסשטחים,
ר/מרכבו, מטד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8118

** יצ"א

7008

**
**
**

מלמ

אלו וינה, נד: 147, מ: המשרד
דח: מ, סג: ט, תא: 170785, וח: 1500
נד: סמ"ח חל"ל

מ"ד/שמו

אליצור.

סמ"ח חל"ל. שלך 70.

א. מבריקים לך בנפרד פרטים בנושא מהם תלמד בין השאר שהפנייה אליך לא הייתה יחידה ושהגב' חל"ל איננה היחידה שיציאתה אסורה.

ב. ההאשמות על איסור יציאתן של הנשים האלו לפורום כנר הוטחו ומסלחתנו כנר נאבקה בהן. אם היה נזק מדיני הוא כנר נגרם ומכל מקום הגורמים הבטחוניים הנוגעים בדבר עומדים על דעתם שבמקרה הנוכחי השיקול הבטחוני קודם.

מלמד-ארב"ל 3

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, טנוג, אירא, ורד, שטחים, מתאמטטים,
אליא, ארבל, טייבל, משפט

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7495

בלט'ס

בלט'ס

מל: נ"ירובי, נר: 208, מ: המשרד
דח: 1, סג: 1, מא: 150785, וח: 1310

בלט'ס/בהול

נשים פלשתינאיות - ועידת נ"ירובי.

1. כהלן לידיעתכם מברק תשובה ששגר מאיר גבאי נשיא האגודה הישראלית למען האו"ם על עמיתו הבריטי, שנקש לא למנוע את השתתפותן בנ"ירובי:

IN REPLY TO YOUR CABLE OF JULY 5TH, I WOULD INFORM YOU THAT THE FOUR WOMEN YOU MENTIONED ARE ALL ACTIVE MEMBERS OF A TERRORIST ORGANIZATION, THE SO-CALLED "POPULAR DEMOCRATIC FRONT FOR THE LIBERATION OF PALESTINE." WITHIN THIS FRAMEWORK THEY CONTINUE TO BE INVOLVED IN HOSTILE, SUBVERSIVE AND TERRORIST ACTIVITIES. THIS SAID TERRORIST ORGANIZATION, WHICH IS HEADED BY THE NOTORIOUS NA'IF HAWATMEH, HAS CARRIED OUT NUMEROUS ACTS OF MURDER AND SABOTAGE INCLUDING THE SLAUGHTER OF 26 SCHOOL CHILDREN AT MA'ALOT.

IN LIGHT OF THE ABOVE, THE TRAVEL OF THESE FOUR WOMEN OUTSIDE OF ISRAEL AND THE ADMINISTRATED AREAS MIGHT HARM THE SECURITY OF THE STATE.

2. כהלן פרטים מעודכנים לגבי כל אחת מ-4 הנשים:
א. זוהירה כמאל - אין חוזר אין נגדה צו הגבלה נהיתה מוגבלת מ-1.6.80 עד 1.6.84 (הוצא נגדה צו הוצאה לפי תקנה 112 מ'יום 15.7.84 עד ליום 15.7.85 והשבי"ך ביקש להאריך.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

- ב. סיהם ברגותי - אין נגדה צו הגבלה.
- ג. אמל והארדן (לאבאדי) - אין נגדה צו הגבלה - צו ההגבלה שהוצא מוגבלת לאבן דיסט.
- ד. סמיתה חליל - אין נגדה צו הגבלה ולא היה נגדה צו הגבלה במשך שנתיים וחצי האחרונות. (היתה מוגבלת מ-1980 עד דצמבר 1982).
3. טעבירים לכס בדיפי חמר מפורט בקשר לברגותי, כמאל וחליל לשימושכם כפי שתמצאו לנכון. (לו היינו מודעים לנושא דוקס, היינו מציידים אותכם מלכתחילה).

ארב'ל 3

תפ: אליאב, ארב'ל 3, ארב'ל 1, ורד, שטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בלמ"ס

לילה

מאג

מאג

מל: לונדון, נד: 179, מ: המשרד
דח: מ, סג: ב, מא: 150785, וח: 1330

בלמ"ס/מ"ד

הגודה למען ארץ-ועידת נ"ירובי.

1. לורד אנלס, יו"ר האגודה הבריטית למען הארץ, שגר ב-5 דנא
מבדק לשהב"ט בנושא של מניעת השתתפותן של ארבע נשים ערביות
בועידת הנשים בניירובי.
העמק מעברכן שלח גם למנכ"ל משרד המשפטים מר גבאי, בתפקידו
כנשיא אגודת הארץ הישראלית.

2. להלן תשובת גבאי. העניירונוא.

LORD ENNALS

CHAIRMAN

UNITED NATIONS ASSOCIATION OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN
IRELAND

3 WHITEHALL

LONDON SW1A 2EL

ENGLAND

IN REPLY TO YOUR CABLE OF JULY 5TH, I WOULD INFORM YOU
THAT THE FOUR WOMEN YOU MENTIONED ARE ALL ACTIVE MEMBERS
OF A TERRORIST ORGANIZATION, THE SO-CALLED 'POPULAR
DEMOCRATIC FRONT FOR THE LIBERATION OF PALESTINE'. WITHIN
THIS FRAME-WORK THEY CONTINUE TO BE INVOLVED IN
HOSTILE, SUBVERSIVE AND TERRORIST ACTIVITIES. THIS SAID
TERRORIST ORGANIZATION, WHICH IS HEADED BY THE NOTORIOUS

משרד החוץ-מחלקת הקשר

NA'IF HAWATMEH, HAS CARRIED OUT NUMEROUS ACTS OF MURDER AND SABOTAGE INCLUDING THE SLAUGHTER OF 26 SCHOOL CHILDREN AT MA'ALOT.

IN LIGHT OF THE ABOVE, THE TRAVEL OF THESE FOUR WOMAN OUTSIDE OF ISRAEL AND THE ADMINISTERED AREAS MIGHT HARM THE SECURITY OF THE STATE .

MAYER GABAY

PRESIDENT

UNITED NATIONS ASSOCIATION OF ISRAEL
טו כחן

ארבי'ל 3

מס: אכ"א, ארבל, ארבל, ורד, פסחים
תח: תמר גולן/המטפטים

של חיים

מזכירות הממשלה

ירושלים, י"ט בתמוז התשמ"ה
8 ביולי 1985

(2)

אנחנו רוצים להעביר את המסמך הזה לממשלה. אנחנו רוצים להעביר את המסמך הזה לממשלה.

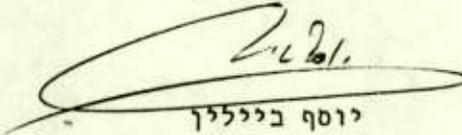
אל : חברי הקבינט

מאת : מזכיר הממשלה

רבותי,

ראש-הממשלה ביקשני להעביר לחשומת-לבכם את הסיכום בענין רצועת עזה, המצורף בזה.

ב ב ר כ ה ,

יוסף ביילין

העחק: המנהל הכללי, משרד ראש-הממשלה

צוות חשיבה / ישיבה ביום 26.6.85

רצועת עזה - כלכלה, דמוגרפיה ותהליך השלום.

מליאת הצוות דנה בני"ל בהשתתפות תא"ל י' ארז ראש המינהל האזרחי/אזר"ע וקציני מטהו וכן אלי"מ ש' הררי יועץ המתאם לענייני ערבים. הדו"ח נכתב ונערך בידי עמנואל סיון (יו"ר הצוות)

1. רצועת עזה הינה פצצת זמן דמוגרפית וכלכלית (ועל כן גם אולי מדינית ובטחונית).

(א) דמוגרפיה: שטח הרצועה 360 קמ"ר המאוכלס ב - 520,000 נפש. צפיפות האוכלוסין היא 1391 נפש לקמ"ר - מהגבוהות בעולם (להשוואה: הצפיפות בגדמ"ע 130 נפש לקמ"ר). הריבוי הטבעי הוא 4.5 לאלף לשנה והתמותה 0.6. מדי שנה מתווספים על כן 29000 תינוקות חדשים. מאזן ההגירה הוא חיובי, כלומר התנועה היא אל הרצועה (אחמ"ש; חזרת עובדים מהמפרץ בשל שפל כלכלי שם). בקצב הגידול הנוכחי תגיע אוכלוסית הרצועה בשנת אלפיים ל - 900,000 נפש. מכאן כמובן בעיות שיכון, תשתית, חינוך ושירותים אחרים המחמירות משנה לשנה (ר' סעיף להלן).

(ב) כלכלה: המסד הכלכלי ברצועה צומצם ולפיכך כמחצית מכוח העבודה (42 אלף מועסקים בישראל) גם מן המועסקים ברצועה עצמה לפחות ששה עשר אלף עובדים עבור מפעלים ישראלים (מתפרות, למשל); תנודות בשוק העבודה הישראלי עלולות לגרום כאן לקשיים רבים ביחוד אם יהא שפל כלכלי ואבטלה בישראל (יש לזכור שעשרים אלף מהמועסקים בישראל עובדים בבניה, מגזר רגיש במיוחד לתנודות כלכליות) וכי למנהל האזרחי אין תקציב לטיפול באבטלה. מבנה התעסוקה ברצועה עצמה הוא מסורתי מאוד (דגש על חקלאות ומסחר); והיקף כוח העבודה המועסק (בין בישראל ובין ברצועה) הוא 20% בלבד מכלל האוכלוסין - שיעור הנחשב נמוך גם בארצות העולם השלישי. בעיה חריפה במיוחד היא אפשרויות תעסוקה למשכילים המתרבים והולכים, בעקר מקרב אוכלוסית הפליטים תאבי - ההשכלה (7000 מסיימי חיכון בשנה; 600 בוגרי אוניברסיטאות לשנה). בשל העדר אפשרויות תעסוקה מתוחכמות במקום והצטמצמות האפשרויות במפרץ יש כבר כיום לפחות שלושת אלפי אקדמאים המועסקים שלא במקצועם (ז"א מחצית מכלל האקדמאים ברצועה) - וזהו מוקד פוטנציאלי למרירות ותסיסה.

2. ההתמודדות הישראלית עם הבעיות הנ"ל היתה מוגבלת תמיד בהיקפה והדבר הצטמצם עוד יותר בשנים האחרונות בשל המשבר הכלכלי.

שיקום פליטים: פעולה שיטתית מאז החלטת הממשלה על סיוע למעבר ממחנות הפליטים לשכונות קבע בשיטת "בנה ביתך". עד היום שוקמו 60,000 נפש (מתוך 250,000 פליטי תשי"ח). המשוקמים הם אוכלוסיה שהוכיחה את עצמה כלכלית, השכלתית וגם בטחונת: אין אף מקרה אחד של מי שנתפס בפח"ע מקרב שישים אלף אלה, אולם היקף השיקום מוגבל, ויש לזכור ש - 170 אלף הפליטים הגרים בצפיפות ובתנאי סניטציה חמורים יהיו כ - 320 אלף בשנת אלפיים וזאת באותם שבעה מחנות פליטים עצמם. ישראל משקמת 4000 נפש לשנה בעוד הריבוי הטבעי של הפליטים הוא עשרת אלפים. כיום יש יותר ביקוש לשיקום מאשר היצע מכיוון שהסטיגמה של "המשחקם כמוותר על זכותו לנחלת אבותיו (בישראל)" הטשטשה עם הזמן בשל הצלחת השיקום, מה שבולם את השיקום הוא:

- (א) מחסור אדמות מדינה שרק עליהן (קבעה הממשלה) ישוקמו; והעדר פתרון משפטי ל"אדמות באר-שבע" בדרום הרצועה שאינן בהסדר בטאבו. מחיר הקרקע הפרטית ברצועה מרקייע שחקים. דונם קרקע (ללא תשתית) עולה פי אחד וחצי מדונם בהרצליה פיתוח. יש לזכור גם שההכנסות מן המפרץ הולכות ופוחתות. כבר היום יש צורך ב 11,000 דונם לחמישים אלף פתרונוח דיור לעשר השנים הקרובות. ככל שיתארך התהליך כן תחמיר הבעיה.
- (ב) העדר תקציב. שיקום הפליטים הנוותרים יעלה כמיליארד וחצי דולר (כולל תשתית).
- (ג) סלידתם של הפליטים מפתרונוח של בנייה לגובה ומבתים משותפים (אם כי עלות דירה בהם היא 40% מעלות בניית בית).

מקורות תעסוקה - הרצועה נעדרת אוכלוסיה יזמית וגם הפליטים מדור שני הנהנים מניידות כלכלית גבוהה מעוניינים בעיקר בקבלנות משנה בישראל. המפעל הגדול ביותר שהוקם הוא מפעל אריזה המעסיק 130 עובדים. אזור התעשייה במחסום ארז אינו נהנה ממעמד אזור פיתוח אי ורוב מפעליו כושלים. הפרדסנות טובלת מעודפי יצור אך הנסיונות להקים מפעלים לתרכיזי מיץ נכשלו בשל התנגדות השדולה החקלאית בישראל. לתעשייה מכוונת - יצוא אין מוטיבציה רבה בעיקר משום שברצועה אין הדינר הילך חוקי ואינו משמש פיצוי להעדר תמריצי יצוא כמו בגדמ"ע.

מים - הרצועה צורכת כ - 110 מליון קוב לשנה (בעיקר בשל השקאה בזבזנית, בתעלות, בפרדסים); מהם יכולה לספק בעצמה רק 65 מליון. את החסר לא יאה מנוס מלספק ע"י חיבור למוביל הארצי (בשלב אי כ - 15 מליון קוב). הנושא עדיין לא יושב.

3. על אף בעיות מחמירות אלה הרצועה שקטה יחסית, בשל התרבות הפוליטית "המצרית" של האוכלוסים המצטיינת בפסיביות ותגובתיות ובשל מאגר החוקים המצריים (הקשוחים יותר מהירדנים) העומד לרשות הממשל. עם זאת יש התגברות תודעה ופעילות בעשור האחרון, בעיקר ברמה הוולונטרית (הנדירה כ"כ בארצות ערב), והאופי הפוליטי של עשייה זו מתחזק.
- הזרמים העיקריים הם: פרו ירדני (בהנהגת רשאד אלשוא); פרו פת"ח (בהנהגת פאיז אבו רחמה יו"ר - לטעבר של אגודת עוה"יד); שמאל (בהנהגת ד"ר חיידר עבד אלשאפי); זרם פרו-מצרי; וזרם דתי.
- הזרם פרו פת"ח הוא הדומיננטי אם כי לרשאד אל שוא יש השפעה מרסנת לא מעטה על רבים מאנשיו. השמאל בנסיגה מתמדת (אם כי פעיל מאוד בפח"ע) ואילו הפרו-מצרים כמעט ואינם קיימים בין השאר בשל ההגבלות החמורות שהטילה מצרים על תושבי הרצועה מאז הסכמי קמפ דיוד (רשיונות יצוא, סגירת אוניברסיטאות בפניהם וכד'). הזרם המזנק למעלה בצורה מטיאורית בשנים האחרונות הוא הדתי.
4. שלא כבגדמ"ע מוקדי הכוח של הזרמים אינן העיריזת בהן יש ראשיט ממונים שהם טכנוקרטים גרידא. המוקדים העיקריים הם:
- אגודות מקצועיות - שמגמתן נקבעת ע"י ראשיהן הנבחרים. כיום מעשרים האגודות החשובות עשר הן בשליטת פת"ח (מהן שתיים "שנרכשו" באחרונה); 5 דהיות ושלוש בידי השמאל.
- לשכת המסחר - בשליטת שווא.
- בנק פלסטין - בשליטת פת"ח.
- מכון אל אזהר בעזה - (ובו 4000 סטודנטים) בשליטת הזרם הדתי.
- פקידות ססו"ת - בידי השמאל.
- וועדות ההתנדבות המקיפות כאלף בני נוער, והן פוטנציאל חבלני, בידי פת"ח.
- אגודות דתיות - בעלות פוטנציאל כנ"ל, בידי הזרם הדתי.
5. בניגוד למצב בגדה בה אין לפרו-ירדנים "חיילים מן השורה" יש לאל שווא אישית לא מעט "חיילים" כאלה, בכ"ז ברמה של הציבור הפוליטי הרחב עיקר התמיכה לפת"ח ולדתיים. הדתיים מתבססים בעיקר על דרום הרצועה ובמיוחד על כפריים. כוח משיכתם רב במיוחד לנוער תוהה (בשל פתוי המודרניזציה בישראל השכנה) ולנוער מובטל. גם השפעות המופת האירני ופעולות ה"אחים המוסלמים" במצרים, בסוריה ובירדן תורמת להתססה. הזרם עצמו נחלק לאלו השואפים להתרכז כרגע "בטיהור המוסלמים מבפנים" "הג'יהאד הגדול" ולאלו הרוצים להלחם באויב החיצוני, הוא ישראל (הג'יהאד הקטן"). כללית, עלייתו של הזרם הדתי היא במובהק ע"ח פת"ח ומסכנת את שליטתו ברחוב הפוליטי.

6. מקורות השפעה חיצוניים: ירדן תלויה כמעט לגמרי באישיות אל שווא אך מנצלת גם את "הוועדה המשותפת" היושבת בעמאן להזרמת כספים. לפתיח שליטה על "קרן הצימוד" של וועדת בגדאד בת 50 מליון דולר (להלכה) ואילו מצרים מחזיקה עמדת השפעה בשליטה על החינוך העממי והתיכון בעיקר דרך פיקוח על בחינות הבגרות ומתן רשיונות לביקור קרובים ואחמ"ש במצרים. לסעודיה השפעה עקיפה על הזרם הדתי.
7. זיקת תושבי רצועת עזה ליו"ש מחוזקת והולכת מ - 1974, ועוד יותר מ - 1977/8 בעיקר ביוזמה ואכיפה מן החוץ בשל מודעות גוברת באש"פ שיש למנוע תקיעת טריז בין שני השטחים השונים כ"כ (בנוסח תוכנית "עזה תחילה"). כלי חשוב לאכיפת שתי"פ גובר היחה "הוועדה להכוונה לאומית" בה הוקצו שלוש המקומות לאנשי הרצועה והדבר הועיל לקרוב ולתיאום עמדות (למשל, בנושא התפטרות ראשי הערים והחרמת המנהל האזרחי). מאז פיזור "וועדת ההכוונה" מסייעת "הוועדה המשותפת" (הירדנית-אש"פית) לאכיפת תאום ע"י הזרמת כספים לרצועה, אם כי הדבר נוגד את כתב הקמתה. כל האירגונים המאוגדים באש"פ הם כיום בעלי מבנה על-אזורי, ועיתונות (היו"ל במזרח ירושלים) דואגת לתת ביטוי נרחב לרצועה ולקלוט עתונאים מבניה. במועצות הנאמנים של אוניברסיטאות הגדה ובאגודת הסטודנטים ניתן יצוג רב לבני הרצועה וכן בכנסים לאומיים (מדיניים ותרבותיים).
- אם כי עיקר התהליך פועל מלמעלה מסייעות לו התפתחויות מלמטה: עובדה שפועלים עזתיים רבים גרים במשך השבוע בערים ערביות במשולש לאורך הקו הירוק; הגברת קשרי חיתון; ריבוי עזתיים במכללות ובמכללות-ביניים בגדה ביחוד מאז נסגרו בפניהם שערי ההשכלה במצרים (אלה הם גם עיקר תומכי הזרם הדתי באל נג'אח, בביר זית ובאוניברסיטאות חברון ובית לחם). אין לשכוח גם את הזיקה הכלכלית-דמוגרפית הוותיקה בין חברון לעזה וקשרי הממסד הדתי העדתי עם מקביליו במזרח ירושלים ובחברון.
8. על כן ברמת הציבור הפוליטי המדמה היא לטשטוש הבדלים ולשתי"פ מואץ. ראייה לכך היא העצומה המשותפת של תומכי ירדן ופתיח בעזה שפורסמה באחרונה והמדברת על "מדינה קונפדרלית מאוחדת" (כלומר גדמי"ע ואזר"ע). על רקע זה ועל רקע "ההסגר" המצרי על הרצועה לא נראה כי ל"עזה תחילה" יש סיכוי. תהליך השלום חייב להתיחס לשני השטחים בו שמנית.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4758

0101

בלמים

מל: המשרד, נר: 31, מ: שמוקהוליס
דח: 7, סג: 1, תא: 110685, רח: 1230

מ.א.א.

*פ.ד.
12/6*

בלמים/דג"ל

מל:מלמד

להלן תרגום דברי אליאס פריג' בראיון ברדיו הטובי 7 ביוני

2

RHETORICALLY ELIAS FREY IS ASKING: WHY JEWS FROM BROOKLYN
USA SHOULD HAVE RIGHT TO COME AND SETTLE AND LIVE ON OUR
LAND?

IT IS TO AVERY GREAT PART ORTHODOX, CONSERVATIVE RADICAL

AMERICAN JEWS WHO COME TO THE COLONIES ON THE WEST BANK.
ACCORDING TO ISRAELI INFORMATION THERE ARE TODAY MORE
THAN

40,000 JEWISH COLONIZERS IN MORE THAN 100

SO CALLED SETTLEMENTS OR COLONIES, ON OCCUPIED PALESTINIAN

TERRITORY. BUT AS LONG AS THAT FIGURE HAS NOT EXCEEDED
100,000, WHICH IS PLANNED UP TO THE YEAR 2000, THERE ARE
POSSIBILITIES FOR NEGOTIATIONS. SAYS MAYOR OF BETLEHEM.

BUT THE SETTLEMENTS CONSTITUTE GREATEST DANGER TO PEACE
ON WEST BANK, BOTH JEWISH AND THE ARAB YOUTH IN THE AREA
IS BECOMING RADICAL, SAYS FREY, AND THAT IS NOT GOOD SIGN.

TALKING ABOUT NEGOTIATIONS AND THAT HE HAS BEEN MENTIONED
AS ONE OF MEMBERS OF JORDANIAN-PALESTINIAN COMMISSION FOR
NEGOTIATIONS WITH ISRAELIS, FREY SAYS NOBODY ASKED HIM AND

HE CAN ONLY CONSIDER TO BECOME APPOINTED BY PLO. IT IS
PLO AND YASSIR ARAFAT WHO REPRESENT THE PALESTINIANS
ALSO ON WEST BANK, SAYS FREY. ASKED WHETHER HE BELIEVES

משרד החוץ-מחלקת הקשר

THE ISRAELIS WOULD ACCEPT HIM AS A NEGOTIATION PARTY IF
PLD HAS APPOINTED HIM. THE MAYOR ANSWERED THAT HE DOES
NOT THINK ISRAEL SHOULD INTERVEHE IN HOW THE JORDANIAN-
PALESTINIAN NEGOTIATION COMMISSION IS BEING APPOINTED.

v

== שג ==

חפ: שהח, דהמ, שהבמ, מונכל, ממנכל, סייבל, ר/מרכו, דם, אמן, סמד,
אליאב, טנוג, אירא, אירב, ורד, שח'ס, מתאסטח'ס, יגר, טמס,
הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7867

** נכנס

שמור

**

**

**

שלח

אל: המשרד, נד: 146, מ: בריסל
דח: ר, סג: ש, תא: 190685, זח: 1700
נד: בקור ריע בית-לחם

ל. י. א. י. דין - א. א. א. א.
ז. א. א. א. א.

שמור/רגיל

אל: מלמד, אידופה 1, כלכלית ב'
מאת: השגריר, בריסל

שלך נא חוצים 345

ביקור ראש עיריית בית לחם בבריסל

להלן משיחות נפרדות עם ראש לשכת שהי"ח ועם מנהל אגף מזח
(19):

א. פריגי נועד עם שהי"ח מינדמנד ועם חברי הנציבות של הקהילה
שייסון, דה קלרק ופיפר. בארוחת צהדיים שערך שגריר ירון
לכבודו (18), השתתפו מנהל מזח בנציג משהי"ח הבלגי
וביסטולפי, מנהל המחי מגרב - משרק - ישראל באגף שייסון
בנציג הקהילה.

ב. מטרתו העיקרית הייתה לבקש סיוע חמדי לבית לחם. מען, בי
אינו מקבל מישראל מספיק ועל כן מקווה שמדינות המערב יעניקו
לו העזרה הדרושה. סגסר סיפר, כי פריגי ציין בנימוקיו שגם
מדינות ערב המוסלמיות אומרות לו הואיל ואתם בבית לחם נוצרים
פנו נא לאחייכם (הנוצרים) במערב. (נאני מבין שביקש
מהקהילה סיוע בסך של 5 מיליון דולר וכי העריך הסכום השנתי
אליו לקנקה יהוי"ש ב- 200 מיליון דולר למימון תבניות פתוח
בעיקר פתוח בפרי.)

מבלגיה ביקש ETUDIÉ UN DOSSIER D'INFRASTRUCTURE DE LA
VILLE מינדמנס הסתפק בהאונה לדבריו
באמרו שייטינו בפנינו, אך לא הבטיח לו דבר מעבר לזה
ג. בהמשך השיחה עם מינדמנס הייתה התייחסות קצרה יחסית למצב
הפוליטי. להלן עיקר דברי פריגי:
1. סבור שיש סיכוי טוב לקיום מפגש ארה"ב עם משלחת ירדנית -

משרד החוץ-מחלקת הקשר

פלטסיניא . אחת מאבני הנגף במגעים הנמשכים היא הנציגות
הפלטסינית . אסף דורש שתמנה 5-6 חברים ואילו מהצד השני
ירדן או ארה"ב (אומרים שהמבטימום 3 . עד כמה שידוע לו)
לפריג'י) הוא היחידי שאיש לא מערער על השתתפותו . הזכיר
שהועלו עוד מועמדים אך לא פירט שמותיהם . 2 . הביע תקווה
שהמפגש יסלול הדרך למו"ים עם ישראל . מכל מקום אם יהיה מו"ים
הוא יהיה ארוך ומסובך מאד ותדרשנה 5 שנים לפחות לפני
שיגיעו לסיבוס .

הדס

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, דס, אמך, אירא,
אירב, שטחים, כלכליתב, מתאמסשטחים

10.3.85

איכות החיים 123.1

אל : מר רובי טייבל, השגרירות וושינגטון

מאת : נציג המשרד ליו"ש ועזה

Table

הנדון : איכות החיים - סטיב כחן

מתאוס הפעולה ביו"ש ועזה נמטר לי שסטיב כחן הגיע לארץ מירדן ב-6 במרס.

באופן כזה הוא הצטרף לסטיב שלום (מחברי קבוצתו) ולגב' טילר שהגיעו עוד לפני כשבוע.

סטיב כחן יטייל שוב בטוחים, ייפגש עם אישים מקומיים ועם אנשי תאום הפעולות ביו"ש ואזח"ע והמינהל האזרחי.

כל הפעולות הנ"ל, בנפרד משמלחת הרפואית הצרפויה להגיע ב-13 במרס, כדי להמשיך בסקר הרפואי שכבר הוחל בו ע"י הד"ר ורטונט.

ב ב ר כ ה,
משה מלמד

העתק : מר ח. בר-און, מטנמ"ל
מר י. בן-אחרון, סמנכ"ל
מר א. בנצור, מנהל מצפ"א

241 $\frac{2}{24}$

THE OCCUPIED TERRITORIES

The territories which Israel has occupied since 1967 consist of the West Bank, East Jerusalem, the Golan Heights, and the Gaza Strip. The West Bank and Gaza remain under military government. Israel regards East Jerusalem and the Golan Heights as subject to Israeli law, jurisdiction, and administration.

The U.N. Security Council and General Assembly have adopted resolutions, in which the United States concurs, asserting that Israel's presence in all these territories is that of an occupying power. As such, Israel's governance is subject to the Hague regulations of 1907 and the 1949 Fourth Geneva Convention concerning the protection of civilian populations under military occupation.

Israel declares that it voluntarily observes most of the Fourth Geneva Convention's provisions with respect to the West Bank and Gaza, even though it does not accept that these areas are within the purview of the Convention. Major differences have arisen in regard to the applicability of these provisions to the introduction of civilian settlers and to the use of collective punishment.

The complex human rights situation of the occupied territories, particularly in the West Bank where the majority of the settled Arab population is located, is largely the result of friction between occupation authorities and the indigenous Arab population. Israel implements its policy in the West Bank and Gaza through separate civil administrations. These were created in 1981 and are under the control of the Defense Ministry. They are staffed by military as well as civilian personnel. Israel's national police, border police, security service, and the Israel Defense Forces (IDF) all have a role in the administration of the occupied territories. Although the national police, which includes local Palestinians in its ranks, is seldom the target of criticism, there are frequent complaints by West Bankers and Gazans about the actions of the other organizations.

In February 1984, the Government released the report of a 1981 commission of inquiry headed by Assistant Attorney General Yehudit Karp into law enforcement in the occupied territories. This report pointed up difficulties in investigating accusations of violence against Arab residents by Israeli military personnel, border police, and settlers. The Commission found many instances in which cases were dropped, investigations were not concluded, or external interference by military government personnel affected investigations. Although written in 1982, the Karp Report remains a statement of Israel's continuing difficulties in providing equal treatment and police protection to all inhabitants of the occupied territories.

Israel has continued to expand Jewish settlements in the populous areas of the West Bank. The Palestinian inhabitants are concerned that settlement and associated practices, including the evolution of a different system of laws for settlers, might be intended to lay the groundwork for eventual annexation of the West Bank and Gaza. This concern was exacerbated by statements by the former government that, at the end of the transitional period called for in the Camp David Accords, Israel would assert its sovereignty over these areas. (The Camp David Framework provided for a five-year

241 $\frac{3}{24}$

THE OCCUPIED TERRITORIES

transitional period for the West Bank and Gaza, during which negotiations are to take place to determine their final status.) Some Israeli political figures and groups repeatedly assert that the West Bank is an integral part of the land of Israel which may never be relinquished to Arab control.

Civil Administration authorities have attempted to reshape local politics, particularly by blocking the influence of the Palestine Liberation Organization (PLO) and by promoting an alternate leadership. Israeli support of the Village Leagues, West Bank quasi-political organizations, continued to diminish in 1984 and the Leagues are no longer a significant factor in West Bank politics.

Israel permitted West Bank municipal elections in 1972 and 1976 but postponed, without rescheduling, the elections to be held in 1980. Since then, the occupation authorities, citing security considerations, have removed elected and appointed officials in the West Bank and Gaza. Israel has allowed the establishment of four universities in the West Bank where none existed before (as well as a university in Gaza) but has restricted student and faculty members and activities which it regards as threatening to its security. Israel permits criticism of its policies by the East Jerusalem-based Arabic press but has often censored articles and editorials on stated security grounds and restricted the circulation of Arabic publications in the West Bank and Gaza. It has also imposed broad restrictions on speech and assembly in those areas.

Arab and Jewish residents continued to suffer from terrorist acts in 1984. Responsibility for acts against Israelis was claimed by Palestinian organizations outside the occupied territories. During 1984, four Israeli groups were arrested by security forces for terrorist acts against Arab residents of the occupied territories.

RESPECT FOR HUMAN RIGHTS

Section 1 Respect for the Integrity of the Person, Including Freedom from:

a. Political Killing

Political killing is not condoned by the Israeli Government. There have been, however, deaths and serious injuries as a result of terrorist acts. At least six Israelis were injured by gunfire attacks on their vehicles. Two Arab bystanders were injured mistakenly by Israeli return fire in one incident. Approximately 20 Israelis were wounded in rock or Molotov cocktail attacks. Several Palestinians were killed in clashes with security forces, including one Palestinian youth during a demonstration at Bir Zeit University in late November.

There were numerous acts of arson, vandalism, and bombings against both Israelis and Arabs during the year. Palestinian organizations outside the occupied territories generally claimed responsibility for acts against Israelis. In March, three IDF soldiers and several local residents were wounded by a grenade thrown at an IDF patrol in Gaza. Also in March, five supporters of the Israeli Kach movement ambushed an Arab bus, injuring several Arab workers. The perpetrators were subsequently arrested; three have been convicted and one acquitted because the fifth defendant, who had earlier turned state's evidence, has fled Israel.

✱

5/24

THE OCCUPIED TERRITORIES

In June, police arrested 34 Israeli citizens for complicity in the placing of bombs on five Arab-owned buses in Jerusalem, the 1980 car bombings which maimed two Arab mayors and an Israeli army sapper, conspiracy to blow up the Dome of the Rock, and on other charges. Also in June, two Israeli settlers were convicted of complicity in the 1983 murder of a 9-year-old Nablus girl. A third suspect, accused of actually shooting the girl, remains on trial.

In July, several Gaza youths received sentences of up to 15 years for throwing grenades at IDF patrols and attempting to assassinate the deposed mayor of Gaza.

In August, the Bethlehem area head of the Village League and two of his sons were convicted of the attempted assassination of Bethlehem mayor Elias Freij. Several other Village League leaders remain under investigation on possible murder and other serious charges.

b. Disappearance

There were two claims of disappearance resulting in the murder of West Bank residents during 1984. Neither case has yet been resolved. On April 12, Nabil Ahmad Falayfal, a professor at Bir Zeit University was taken from his home by unidentified men. His body was discovered 16 days later. The press reported allegations by his wife that she believed security forces had arrested her husband.

Billal Najjar, a resident of Burin village and student at An Najah University in Nablus, was reported missing on March 16. His decapitated body was later found. In October, an Israeli attorney representing his family petitioned an Israeli district court for an inquiry into the alleged role of Israeli security forces in his disappearance. Friends and relatives have claimed that he disappeared while in the custody of security forces.

c. Torture and Cruel, Inhuman, or Degrading Treatment or Punishment

Torture is forbidden by Israeli law and there is no evidence that torture is condoned by the Israeli authorities. Several Israeli border and national policemen were convicted of abusive use of force against Arab prisoners during 1984. On March 5, 1984, a Farah prison official was convicted of beating Arab detainees. In June, two IDF officers serving in Gaza were prosecuted for beating and blinding in one eye a Gaza resident they were questioning. On September 18, two Israeli policemen were indicted for severely beating an Arab attempting to visit a relative at Jerusalem police headquarters. On September 19, a second Farah official was sentenced to four months imprisonment for obtaining confessions by force. On October 15, four border policemen were convicted for the 1981 beating of a Tulkarm youth.

The Supreme Court twice during the year ordered the withdrawal from evidence of confessions by West Bankers on the grounds that they appeared to have been obtained by force. On June 19, a 15-year-old Farah prison detainee's confession was ordered withdrawn when the court found the prosecutor's explanation of his numerous cigarette burns unsatisfactory. The confession of a second Farah detainee was ordered withdrawn from military court consideration on the grounds it

L

241 5
24

THE OCCUPIED TERRITORIES

was obtained by force. These court actions lend credibility to other allegations of prisoner abuse at Farah publicized in April by the League for Human and Civil Rights, an Israeli human rights organization, and by Law in the Service of Man, the West Bank affiliate of the International Commission of Jurists.

Several U.S. citizens have alleged that they received cruel or degrading treatment while under detention. In April, a U.S. citizen of Arab origin was arrested, while visiting his mother, for alleged security offenses committed outside Israel or the occupied territories. The citizen reported to consular officers that he was deprived of sleep, subjected to prolonged frigid showers, and prevented from receiving medication for a heart ailment. After interventions by U.S. representatives, his treatment improved. He was released without charges on April 24, after 22 days of confinement.

The U.S. citizen supporters of the Kach movement arrested for armed attack on an Arab bus also reported to consular officers that during their interrogations they were forced to wear blindfolding hoods for prolonged periods and were deprived of sleep. Consular officers had some success in securing improved treatment for the detainees.

Palestinian prisoners at the newly opened Jnaid Prison near Nablus conducted a hunger strike during September in protest of alleged overcrowding, poor food, lack of exercise, and the prison's extensive television monitoring system. After an inquiry, the Police Minister granted some of the prisoners' requests and the strike ended peacefully.

d. Arbitrary Arrest, Detention, or Exile

Individuals may be held in administrative detention without formal charges for up to 18 days. The normal detention period after the filing of charges is 60 days before trial. This period can be extended by a Supreme Court judge for an additional three months and he may do so again from time to time. In 1984, there were over 150 such detentions.

A sizable number of Arabs are often arrested after terrorist incidents or the dispersal of demonstrations. Such arrests usually do not result in formal charges or prolonged detentions. The security forces can and do detain individuals without prompt notification of their relatives and apparently without the use of warrants. Some Arabs allegedly have been detained by the police when attempting to verify the detention of a relative.

Persons arrested for common crimes are usually provided the opportunity for bail, access to an attorney, and a clear statement of charges. Persons detained for security investigations are not permitted bail and initially are denied access to an attorney or other outside contact including with relatives or consular officers. In some cases, officials have declined initially even to confirm the fact of an individual's detention to consular officers. This denial of notification of arrest to any third party can, under Israeli law, be extended for up to 15 days. It is unclear whether detainees are informed of the specific charges against them. Many of those released from such detention without charges claim ignorance of the reasons for their detention.

x

241 $\frac{6}{24}$

THE OCCUPIED TERRITORIES

Approximately 25 Arabs were placed under new or renewed town arrest orders for 3 months or more during 1984. A few individuals are under their ninth consecutively renewed order. Such restrictions, which often make it difficult for those affected to practice their profession or pursue their studies, involve no formal charges and are ordered by regional military commanders without judicial review. Many of those so restricted are deposed mayors, political activists opposed to Israeli occupation, or persons outspoken in their criticism of Israeli policies or in their support of the PLO. Town arrests imposed on some individuals, most notably deposed Mayor Karim Khalaf of Ramallah, were lifted during the year. Violators of town arrests are subject to fine or imprisonment.

Several refugee camps were placed under curfew during the year. In March, residents of El Arroub camp alleged that their water supply was cut off for two weeks as punishment for a security incident. Complaints about other forms of collective punishment employed by security forces, such as the holding of groups of Arab men in town or village squares for long periods, declined in 1984.

e. Denial of Fair Public Trial

Jordanian law, as modified by some 1,100 Israeli military orders, remains in force in the West Bank for most criminal and civil matters. British Mandatory law, as modified, prevails in Gaza. The judicial application of these laws, except in security cases, land acquisition, or where jurisdiction has been transferred by military order, has been left in the hands of an Arab judiciary, which acts independently of Israeli authority. Residents of the occupied territories accused of nonsecurity offenses receive public trials in local courts. In East Jerusalem and the Golan, Israeli law applies.

Israeli law does not precisely define when a given crime will be considered a security offense. Persons arrested during demonstrations or suspected of having committed security offenses are normally subject to military trial. In practice, Israeli residents of the occupied territories accused of security offenses are not tried by military court but by the Israeli district court closest to their residence or the scene of their crime. The Israeli citizens currently under trial for participation in the 1980 car bombing of Arab mayors, the placing of bombs on Arab buses, and other terrorist actions in the occupied territories are being tried at Jerusalem District Court.

Alleged security offenders are tried in Israeli military courts with a military judge presiding, and are defended by counsel. Most military trials are open to the public, except for some cases involving serious security offenses. Consular officers normally have no difficulty in attending any court proceeding in which a foreign citizen is involved.

Israeli military courts have asserted jurisdiction with respect to alleged security offenses committed outside Israel and the occupied territories. In April a U.S. citizen was arrested and charged with contributing money to, and performing services for--while in the U.S.--an American charitable organization thought to be linked with the Palestinian movement. After several weeks' detention, he was released and permitted to return home. In subsequent

x

241 $\frac{7}{24}$

THE OCCUPIED TERRITORIES

statements, Israeli officials have defended the principle of extraterritorial jurisdiction for military courts.

Orders of the Civil Administration may be appealed to the Supreme Court. Nonjudicial administrative orders of the military government may be appealed to area military commanders and the Supreme Court. No appeal of military court verdicts is possible, although the area commander can and does exercise the right of commutation.

The Karp Commission Report on law enforcement in the occupied territories found that Arab residents, out of fatalism or fear of retaliation, "refrain from complaining" to the police when the security forces or settlers are involved. The report found evidence of "a vicious circle in which occurrences aren't investigated for lack of complaint, while complaints are not submitted because of a lack of proper investigation."

Israel continued to claim as state land additional areas of the West Bank often regarded by local inhabitants as community or private land. Palestinians frequently complain that they are not provided written notification of these decisions or that the 30-day period for filing competing claims is too brief to obtain substantiating documentation. Israeli authorities respond that extensions are granted upon request, and that no title is required if the claimant can prove he has cultivated the disputed land for at least 10 years (a provision some assert not always observed). In some cases, earth-moving work has been permitted to begin before the 30-day period has elapsed.

There are complaints by Arabs that the adjudication of appeals from pertinent military orders by a committee composed of military officers does not provide an independent, fair review of the dispute. A claimant may appeal through the legal system up to the Israeli Supreme Court. In 1984, there were at least three such appeals.

f. Arbitrary Interference with Privacy, Family, Home, or Correspondence

Under occupation regulations, military authorities can and do enter private homes and institutions without prior judicial approval in pursuit of security objectives. In 1984, at least 19 houses of West Bank and Gaza residents accused of involvement in security incidents were demolished or sealed and their families displaced. In some 19 other cases, only the rooms actually inhabited by the accused were sealed. There is no judicial process prior to a decision to seal or demolish a house or room in security cases. These decisions often follow immediately after a security incident and before conviction of the suspect. In 1984, senior security officials indicated that house demolitions and sealings would no longer be employed. Houses or rooms used by Israelis convicted of security offenses in the occupied territories were not demolished or sealed in 1984.

A number of houses and other structures also were demolished in the West Bank and Gaza on the grounds that they were constructed without proper authorization. Arabs complained that their houses were constructed in accordance with licenses issued by various Arab municipalities but that Israeli officials later ruled the site outside municipal jurisdiction. In one case near the settlement of Giló, an

241 $\frac{8}{24}$

THE OCCUPIED TERRITORIES

Arab home continually occupied by the family since 1931 was demolished by an Israeli private contractor before scheduled appeal could be heard by the Supreme Court. The Municipality of Jerusalem has indicated it will seek indictment of the contractor.

Security forces dispersed several demonstrations by armed settlers at Deheshieh refugee camp and other sites during the year. Both Arabs and settlers have complained of intimidation through vandalism of cars and other property.

It is widely believed that mail and telephone services in the West Bank and Gaza are monitored. Individuals can be and are questioned on their political views by security officials. Such inquiries can involve overnight detention.

Section 2 Respect for Civil and Political Rights, Including:

a. Freedom of Speech and Press

Freedom of expression is restricted on security grounds. Proscribed acts include flying the Palestinian flag or displaying its colors, displaying Palestinian nationalist slogans, and publicly expressing support for the PLO. The Arabic press, most of which is located in East Jerusalem, remains outspoken in its criticism of Israeli policies and actions. Arrests, prison sentences, land seizures, and other politically sensitive stories are generally reported, but editorials and articles are frequently censored or excised by the Israeli censor. In 1984, a study by Israeli researchers for the Fund for Free Expression alleged that Israeli censors attempt not only to prevent the publication of national security information, but to eradicate expression that could foster Palestinian nationalist feelings or deny Israeli legitimacy.

Materials licensed to be published in East Jerusalem are free to circulate there but require an additional license, which is not always granted, for distribution in the West Bank and Gaza. Unlicensed distribution is illegal and can result in seizure of the publications and the arrest of those involved in their transportation and distribution. On December 29, 1983, the magazine *As-Shira* was ordered permanently closed and its owners fined for the publication of extremist PLO propaganda. The owners argued that the offending articles had been passed by the military censor prior to their publication.

Arabic educational materials, periodicals, and books originating outside Israel are censored for anti-Semitic or anti-Israeli content and for the encouragement of Palestinian nationalism. The occupation authorities have maintained a list of some 1,300 forbidden publications. Banned works include anti-Semitic and official Arab propaganda, publications of the PLO's Institute of Palestine Studies, and

241 3
24

THE OCCUPIED TERRITORIES

Arabic-language radio and television programs from Jordan, Syria, and other Arab countries, including broadcasts of the Voice of Palestine, are received in the occupied territories without jamming.

In September, the District Commissioner of Jerusalem announced an investigation into the proposed closure of the Arab-owned Palestine Press Service on security grounds. The matter remains pending.

Foreign journalists have not reported any difficulties in meeting with inhabitants of the occupied territories. All reports filed by the foreign press, however, are subject to military censorship.

b. Freedom of Peaceful Assembly and Association

Israeli authorities have permitted a wide range of labor, professional, and fraternal groups organized before 1967 to continue to function. Professional associations, especially those of doctors, lawyers, pharmacists, and engineers, are active and frequently take public stands on political issues. No political parties or other groups viewed as primarily political are permitted. Public gatherings require permission, which is often withheld from both Arab and Israeli groups on the grounds of public order.

There are approximately 40 labor unions, grouped into two rival federations. No new labor unions have been created in the West Bank since the occupation, and a number of Arab unions have been disbanded by occupation authorities for alleged political activity. Strikes are legal so long as they are not undertaken for political reasons. There were no reports of arrests for labor-organizing activity during 1984.

West Bank unions are generally small and confined to urban workers in skilled craft trades. The occupation authorities must approve all candidates for election to union office. The most recent elections for leadership of the General West Bank Federation of Trade Unions were held in October 1983.

Membership in the Histadrut, the Israeli national labor organization, is open to Arab workers from East Jerusalem and the Golan Heights. Most Arabs in East Jerusalem have declined such association. Senior Histadrut leaders argue that Arab employers exploit this refusal to withhold from Arab workers the hours and wage protection afforded to Histadrut members. Histadrut has taken steps to equalize working conditions for Israeli and Golan Druze.

Since 1978 the International Labor Organization (ILO) has regularly sent fact-finding missions to Israel and the occupied territories. In 1984, an ILO team visited Israel and the occupied territories from February 23 to March 4 and issued a report in April of its findings on labor conditions. The team noted that various trade union premises had been searched by the authorities and that a number of union leaders and members had allegedly been arrested. Among its recommendations, it urged that "the impact of the state of occupation...on the exercise of trade union activities should be reduced to a strict minimum, respecting the guarantees on which freedom of association is based and thus ensuring that Arab workers from the occupied territories enjoy effective trade union coverage in accordance with the basic principles of the ILO..."

241 $\frac{10}{24}$

THE OCCUPIED TERRITORIES

c. Freedom of Religion

There is freedom of religious practice. No groups or sects are banned on religious grounds. Muslim and Christian holidays are observed without hindrance, and Muslims and Christians operate a variety of private schools and institutions. The occupation authorities tolerate the existence of a number of Islamic fundamentalist groups. There has been no reported interference with the publication or distribution of religious publications.

Israel has protected Muslim and Christian holy places and usually has assured freedom of access to them. On occasion, both Arab and Jewish groups have been denied access to religious sites on religious or security grounds. At Hebron's Ibrahimi Mosque/Tomb of the Patriarchs, Arab complaints continue that the military government has reduced Muslim access to the shrine by setting aside space and time for Jewish worshippers, and that armed Israeli troops are present inside the mosque. In September, Muslim leaders protested the installation of a closed circuit security television system, claiming that it was installed without the knowledge or consent of the Muslim authorities. There has not yet been a formal response to this protest and the camera is still in use.

During 1984, the Mufti of Jerusalem several times protested the alleged behavior of Israeli border policemen assigned to security duty inside the Haram as-Sharif/Temple Mount complex. Muslim leaders charged that they harassed worshippers and showed disrespect to Islamic sites and sentiments. In September, one of the suspects in the Jewish terrorist underground trials was convicted of participation in a conspiracy to destroy the Dome of the Rock with explosives. He was sentenced to 44 months imprisonment. Trials of other alleged conspirators are continuing. Another group of Israeli religious zealots was convicted in April of an attempted break-in at the complex to destroy the Dome of the Rock. They were convicted and are now in prison. Also in April another group of four young Israelis from Jerusalem were arrested and charged with some 12 grenade attacks on Muslim and Christian sites in Jerusalem. A nun was seriously injured in one attack.

d. Freedom of Movement Within the Country, Foreign Travel, Emigration, and Repatriation

Freedom of movement is generally unrestricted for Arabs within the occupied territories, but certain categories are significantly restricted. Approximately 80,000 Arabs travel daily to Israel to work. Vehicles owned by Arab inhabitants of the territories have distinct license plates and are frequently stopped for security checks. Arab inhabitants of the occupied territories are required to obtain permits to remain overnight in Israel; West Bankers are generally forbidden to remain in Jerusalem after midnight.

Most inhabitants of the occupied territories are permitted to travel abroad and many thousands do so each year. Exit visas are required. Israel issues laissez passers to residents to facilitate foreign travel after a security check. In some cases restrictions are imposed on reentry. There are also restrictions on certain categories of residents, including a mandatory minimum of nine months residence abroad for young men.

x

241

11
24

THE OCCUPIED TERRITORIES

Temporary collective punishment bans are occasionally imposed on foreign travel by residents of areas where security incidents have occurred. Residents of at least 10 West Bank towns were banned from traveling abroad for periods of up to 40 days after security incidents. Such bans are also imposed on some individuals, including mayors and other leaders and persons suspected of anti-occupation activities. Travel bans are also imposed on some individuals, including mayors and other leaders and persons suspected of anti-occupation activities. Local inhabitants are sometimes prevented from traveling abroad to attend international conferences or political meetings and are proscribed from direct contact with members of the PLO. A number of prominent West Bankers did travel to Jordan in early 1984 for meetings with King Hussein and Yasser Arafat. Although some received warnings from the Israeli authorities before and after their meetings, no sanctions were imposed.

Despite the formal state of war between Israel and Jordan, two-way travel between the West Bank and Jordan is permitted. Inhabitants of the West Bank returning from Jordan, as well as other Arabs or persons of Arab descent, are subject to searches of person and property, which many complain are unnecessarily harsh and constitute harassment.

Israel permitted all but one of the members of the Jordanian Parliament resident in the West Bank to travel freely to attend the Parliament's reconvening in January. The obstacles to that member's travel have since been removed.

Some former West Bank residents who obtained foreign citizenship after emigration from the area have claimed that upon returning to their original homes they are permitted only to remain as tourists for a limited period. West Bankers also complain that spouses and children born abroad are sometimes denied entry or residency permits.

There are no official obstacles to emigration and approximately 15,000 Arab inhabitants emigrate annually.

Gazans normally do not require approval for travel to the West Bank. Under special arrangements concluded between Israel and Egypt, thousands of Gazans regularly cross the border into Egypt, particularly to work or visit relatives in the divided city of Rafah. Israel permits Golan Heights Druze to return after attending school in Syria. It has not, however, permitted the return of Syrians who fled or were expelled from the area during and after the 1967 war.

Section 3 Respect for Political Rights: The Right of Citizens to Change Their Government.

The West Bank and Gaza are ruled by a military government established after Israel's victory in the 1967 war. There is no regional self-government and only limited Arab administration at the town level; most villages retain their traditional leadership. Arab civil servants, institutions, and municipal officials operate under the military government. Israeli authorities have removed elected and appointed Arab officials, and neither these removals nor the subsequent appointment of Arab or Israeli replacement officials is subject to review by the local inhabitants or their institutions. No formal political parties or overtly political organizations are permitted. Municipal elections

242 $\frac{12}{24}$

THE OCCUPIED TERRITORIES

were held in 1972 and 1976 and were widely regarded as fair. Elections scheduled for 1980 were postponed and have not been rescheduled.

Twenty-three Arab mayors and municipal councils were elected in 1976. Fourteen of the mayors and at least four municipal councils have been dismissed by occupation authorities. The major towns of Hebron, Nablus, Ramallah, and El Bireh are ruled by Israeli officials. Arab mayors appointed by their town councils lead Halhoul and Jericho. Bethlehem and Tulkarm are the only major towns governed by elected mayors.

Arab residents of East Jerusalem are permitted and encouraged to vote in municipal elections. Israeli officials state that 20 percent of those eligible did so in the October 1983 elections, although some Arab sources claimed that it was substantially less.

Most Arab residents of the West Bank are Jordanian citizens and as such are represented by 2 senators and 30 members of the Jordanian Parliament.

Section 4 Governmental Attitudes Regarding International and Non-governmental Investigation of Alleged Violations of Human Rights.

A variety of local groups, both Israeli and Palestinian, are concerned with human rights issues. These groups' publications and statements are circulated in the occupied territories. The International Center for Peace in the Middle East, an Israeli organization, issued a detailed study of human rights in the occupied territories in late 1983. The West Bank Data Project, another Israeli organization, acting on behalf of the U.S.-based Fund for Free Expression, issued a report on Israeli censorship of Arab publications.

Law in the Service of Man, the West Bank affiliate of the International Commission of Jurists, is involved in legal assistance on human rights issues. During 1984, the center issued statements on several topics, including a study of the controversial new prison at Jnaid.

Israel normally permits international human rights groups to visit the occupied territories. In 1984, the International Commission of Jurists and the U.K. Committee of the World University Service published a report based on a joint mission of inquiry undertaken by the two organizations in 1983 into the problems faced by Arab institutions of higher education in the occupied territories. The report examined university closures, book censorship, and general administrative constraints imposed on the universities.

In the section of the 1984 Amnesty International report dealing with Israel and the occupied territories, Amnesty International expressed concern about the imprisonment of prisoners of conscience; the use of administrative measures, with no judicial involvement, to physically restrict individuals without charge or trial; arbitrary arrest and short-term detention without charge or trial; allegations of torture or ill-treatment of detainees; the passing of two death sentences; and the denial to thousands of detainees, captured by the IDF in Lebanon, of the protection accorded them under internationally accepted standards. Freedom House considers Israel "free;" it characterizes the occupied territories as "partly free."

241 $\frac{12}{24}$

THE OCCUPIED TERRITORIES

ECONOMIC, SOCIAL, AND CULTURAL SITUATION

Living standards have risen substantially since 1967. In the West Bank, per capita gross income in 1983 was three times its 1967 level. Much of this increase can be attributed to the large numbers of West Bankers working in Israel and to remittances from Palestinians abroad. In 1984, however, Israel's economic problems began to affect West Bankers. Israeli statistics in September for the first time indicated a decline in the number of Palestinians working in Israel. Palestinians maintain that there has been a substantial drop in business activity since mid-year. A large but undetermined portion of the Arab work force is traditionally underemployed or engaged in seasonal work.

Economic life in the occupied territories has become enmeshed in Israeli regulations. Some are characteristic of Israeli bureaucracy; others may be used politically. While Israel is concerned that funds from the PLO or other hostile sources might be brought in under the guise of development, Arabs contend that even projects which are fully funded by proven local sources have not been approved. The new Government has indicated that it will review favorably several longstanding Arab proposals. In October, the Government announced its formal approval of a longstanding proposal for an Arab-owned bank in the occupied territories.

Israeli restrictions on the export to Israel of West Bank and Gaza products, especially agricultural produce, limit local market opportunities. The export to Jordan of agricultural products is sometimes temporarily banned by the occupation authorities as punishment of an area where a security incident has occurred. West Bank farmers and manufacturers also have suffered from periodic Jordanian restrictions on their ability to transship goods through Jordan.

Israel restricts the construction of new factories through a number of regulations. The limitation on the amount of money an individual West Banker may import was recently raised to 5,000. Several Arab municipalities have been permitted to import funds held in Jordanian banks. Arabs continue to maintain, however, that Israel restricts entry of Arab funds for economic development as well as for philanthropic or educational purposes.

The taking of land for settlements and for military use has strongly affected the lives of Arab residents, including their employment patterns. Such land amounts to some 40 percent of the West Bank. During 1984, the authorities announced an extensive road building campaign for the northern West Bank which, if implemented, will remove a substantial portion of the remaining Arab agriculture land from use.

There are more than 150 nonmilitary settlements in the West Bank (excluding unilaterally expanded Jerusalem) and Gaza, with a total population of about 32,000. Water scarcity in most parts of the West Bank constrains agricultural and urban development. Water use is a contentious issue between the resident Palestinians and the occupying Israelis.

The United Nations Relief and Works Agency (UNRWA) and the military government meet the basic educational needs of refugee students in the West Bank. Overall adjusted primary school enrollment has risen from about 56 percent of the

X

24, $\frac{13}{24}$

THE OCCUPIED TERRITORIES

school-age population in 1967 to about 83 percent in 1984. The number of girls receiving education has markedly increased and now represents about 45 percent of the student total.

The West Bank is served by four universities, one community college, and a variety of other educational institutions, all established or upgraded since the beginning of Israeli occupation. Most were closed for varying periods during the year after confrontation with security forces. Bir Zeit University was closed for two months and An Najah University for four. The authorities seized materials considered inciteful displayed at a university cultural exhibition and found weapons elsewhere on the campus. None of the universities receives financial support or other assistance from the occupation authorities. Representatives of all four have complained about restrictions on their activities. A recent report by the International Committee of Jurists and the World University Service concluded that the pattern of Israeli treatment of West Bank universities over the past five years has been one of "harassment going beyond what might be reasonably justified on the grounds of public order or security."

The Gaza Strip consists of 363 square kilometers. It has a population of about 500,000 with a per capita income of about \$1,100. Gaza's economy advanced marginally in the early 1980's, compared with real growth of over 10 percent in the late 1960's and 5-6 percent in the late 1970's. Local employment in the Gaza Strip is highest in private and public services which provide about half the area's domestic product. Construction and agriculture each contribute roughly 20 percent and light industry 10 percent of Gaza's gross national product.

Citrus, Gaza's traditional money earner, is grown on about half the cultivated land. Citrus suffered a fourth poor year in succession in 1983-1984. Local producers attribute this decline to Israeli and Jordanian marketing restrictions, shortage of water, and rising production costs. In 1984, the Israeli tariff on citrus exported outside Israel from Gaza was reduced by more than 50 percent. Israeli authorities also have taken measures to reduce water usage in the Gaza Strip to allow the water table to rise and inhibit saline intrusion from the Mediterranean.

The local fishing industry has shrunk since the Israeli withdrawal from Sinai due to restrictions on waters in which Gazans are allowed to fish. The fishing fleet, whose 50 ton/day catch is marketed approximately two-thirds to Israeli merchants and one third locally, may support up to 25,000 people, including families of registered fishermen and those providing ancillary services. About 35,000 Gazans commute daily to work in Israel. Gaza's income from work in Israel represents about one-third of its total income according to a recent Bank of Israel report.

Since 1967, infant mortality has declined sharply and health services have improved. Gaza's basic needs for food, clothing, and shelter are largely met. UNRWA, private voluntary organizations, and the Israeli government provide special assistance to over 20,000 needy persons. Housing conditions remain especially crowded in the eight Gaza refugee camps, where approximately 210,000 of the 370,000 refugees registered with UNRWA live. UNRWA statistics indicate that,

15 241
24

THE OCCUPIED TERRITORIES

as of mid-1984, approximately 35,000 refugees had left the camps to live in Israeli government-sponsored communities. Gazans suffer from an absence of social and cultural activities. Although there is a literary journal, no newspapers are published. Inadequate classroom space has forced double-shifting at many schools in recent years.

Gaza's El Azhar University, which retains its affiliation with El Azhar University in Cairo, offers a four-year undergraduate program to about 3,300 Gaza students. There is also local interest in creating a two-year technical/vocational college.

The Israeli-occupied portion of the Golan Heights consists of 1,295 square kilometers, and has an Arab population of about 15,000, mostly Druze and a small percentage of Alawites. Approximately 7,500 Israeli settlers live in some 32 settlements in the Golan Heights. Druze village councils have complained that they do not receive adequate funding for municipal services and local education.

Urban West Bankers are increasingly sophisticated in their social attitudes, including toward the role of women, but the rural majority continues to hold more traditional social values.

There are no legal or administrative prohibitions on the employment of women in the occupied territories, although traditional cultural mores and family commitments limit most to homemaking. Most Palestinian women holding jobs outside their homes reside and work in urban areas. Employment is concentrated in service industries, education, and health services, with a small number working in journalism, law, and other professions.

While legally women have equal access to public education, custom and family pressures limit the number of women in West Bank schools. Even so, female school enrollment is quite high in Middle Eastern standards. A little over 45 percent of the primary and secondary school students are female. While female enrollment at the postsecondary level varies between roughly 30 to 45 percent at coeducational West Bank colleges and universities, a number of teacher and vocational training centers are all male or all female.

There are a wide range of women's cooperative groups for health care, child care, handicraft production, vocational training and other services. The West Bank-wide Society for the Preservation of the Family is active in supporting women's needs.

x

241 $\frac{16}{24}$

ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES*

Israel is a parliamentary democracy which guarantees by law and respects in practice the civil, political, and religious rights of its citizens. It has an independent judiciary, free elections, a multiparty political system, and an elected legislature (the Knesset) which may restrict the Government by legislation and can bring it down by a vote of no confidence. A Knesset vote in March led to early elections in July and to the formation of a National Unity Government in September.

Israeli society is characterized by its openness and its lively public debate of all issues of popular concern. Police and internal security functions are under the control of Cabinet ministers who must answer to the Knesset for the actions of personnel for whom they are responsible and whose performance is subject to the scrutiny of a free press.

Israel enjoys a relatively high standard of living. It has a market economy with substantial governmental participation and subsidized prices for basic commodities. Its economic policy has been oriented toward social welfare. In recent years, Israel has experienced increasing balance of payments deficits, rising foreign debt, triple-digit inflation, and most recently a declining level of foreign exchange reserves.

From its founding in 1948 until 1979, a formal state of war existed between Israel and all of its Arab neighbors. In 1979, as provided in the Camp David Accords, Egypt and Israel signed a peace treaty; pursuant to the treaty, Israel returned to Egypt, over a three-year period, that portion of the Sinai Peninsula which had been under its control since the 1967 war. Israelis doubt that other Arab states are prepared to accept Israel's right to exist on the basis of U.N. Security Council Resolutions 242 and 338. Terrorist incidents in Israel and the absence of peace treaties with its other Arab neighbors make security a dominant concern which affects many facets of national life. The state of emergency declared when Israel was founded remains in effect.

The presence of an Arab minority presents Israel with the challenge of accommodating within its society a large non-Jewish group which does not share the Zionist principles upon which the state was founded. (There are also Jewish communities in Israel which reject the Zionist ideal.)

Israeli forces continued to occupy southern Lebanon during 1984. The Government of National Unity has established as one of its principal objectives the withdrawal of Israeli forces from southern Lebanon while preserving the security of Israel's northern border.

As in 1983, the most significant human rights problems for Israel continued to derive from the strained relations between Israeli authorities and the Arab inhabitants of the occupied territories. These problems were exacerbated as a consequence of the activities of Jewish settlers in those areas. During the year, Israeli leaders expressed concern over the potential

*Because of the sharply differing socio-political environments in Israel and in the Arab territories which Israel has occupied since the 1967 war, the respective human rights situations are treated in separate but parallel fashion. The report on the occupied territories follows the report for Israel.

241 $\frac{17}{24}$

ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES

growth of extreme views and violent actions and their effects on Israeli society.

RESPECT FOR HUMAN RIGHTS

Section 1 Respect for the Integrity of the Person, Including Freedom from:

a. Political Killing

There is no indication that political killing is sanctioned by Israeli authorities. In April 1984, two terrorists who hijacked a bus died as a result of blows dealt by security agents after they were captured. A commission of inquiry determined that no order was issued to the security forces from which it could have been inferred that the two men were to be killed or injured, and that the killings were caused by individuals who deviated from accepted orders and norms. The breach of military norms was widely condemned by political leaders and the media. The Defense Minister accepted the commission's recommendations that legal action be taken against the responsible individuals and that all possible steps be taken to ensure that there is no recurrence of such an incident. The head of the Army's southern command, who was in overall charge of the area where the Arabs were beaten, has been reprimanded, and the Justice Ministry is investigating the incident.

In 1984 there were deaths as a result of terrorist acts. In February, 21 persons were injured when a parcel containing hand grenades exploded outside a clothing store in Jerusalem. In April, terrorists opened fire with automatic weapons on passersby in Jerusalem, wounding 48 and killing 1. In other incidents, terrorists set off a bomb on a passenger bus in the city of Ashdod, causing the death of three passengers and injuring six others, and hijacked a commuter bus north of the Gaza Strip. Organizations such as the Democratic Front for the Liberation of Palestine and the Abu Nidal terrorist group frequently took credit for these acts. Also in April, Jewish terrorists were foiled in an alleged attempt to bomb five Arab buses in Jerusalem. Suspects were apprehended and trials were under way at year's end.

b. Disappearance

There are no reports of such a practice in Israel.

c. Torture and Cruel, Inhuman, or Degrading Treatment or Punishment

Such practices are prohibited and there were no confirmed reports of their occurrence in 1984. Evidence or confessions obtained under duress are inadmissible in court, and the administrative codes of conduct of the prison and police authorities contain stringent sanctions against the use of force or brutality. Police officers accused of brutality or violence may be prosecuted either in administrative courts for violation of the code of conduct or in regular criminal courts for criminal assault. Acute overcrowding of prisons remains a problem.

d. Arbitrary Arrest, Detention, or Exile

Israeli law provides strong guarantees against arbitrary arrest or imprisonment. Writs of habeas corpus and other

241

18
24

ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES

procedural and substantive safeguards are available. Defendants are considered innocent until proven guilty.

Administrative detention can be employed in security-related cases when a judge determines that formally charging a person would compromise sensitive sources of evidence. Any administrative detainee is entitled to representation by counsel and must be brought before the president of the appropriate district court within 48 hours of being taken into custody. Upon application of the Defense Minister to a district court, the right to representation by counsel may be delayed from 48 hours to 7 days in most instances and up to 15 days in terrorist-related cases. Each case of administrative detention must be submitted to judicial review at least every three months thereafter for the entire period of detention. The decision of the president of the district court can be appealed to the Supreme Court. In 1984 an Israeli Arab was detained on his return from an overseas trip on suspicion of having been in contact with foreign elements hostile to Israel. A judge ruled favorably on a government request that the individual be detained for eight days. The individual appealed the order and, five days after he was initially detained, was released by order of the Supreme Court which ruled that there were insufficient grounds to warrant his continued detention.

During 1984 Israel held as many as 1,000 prisoners arrested in Lebanon. These persons, predominantly Lebanese, were held in southern Lebanon at the Ansar detention camp and at a facility in Nabatiyah. In June, Amnesty International said that more than 130 Palestinians and Lebanese were reported to have been held in incommunicado detention in the military prison of Atlit in Israel since mid-November 1983, when they were secretly transferred there from the Ansar Camp. In July, representatives of the International Committee of the Red Cross (ICRC) were granted access to them.

Israel does not accord prisoner-of-war status under the Third Geneva Convention to prisoners captured during and after the Lebanese conflict who were not members of the armed forces of another country. Israel has maintained, however, that such detainees are treated in accordance with the provisions of the Fourth Geneva Convention in all matters relating to the guarantee of humane treatment and conditions of internment. It has stated that under the Fourth Geneva Convention it has the right to intern persons who constitute a danger to the security of the detaining power or its armed forces. The Israeli Supreme Court has confirmed the applicability of the standards of the Fourth Convention, while holding that, for security reasons, Israel is permitted to deny the detainees access to family members and legal counsel. Israel has permitted ICRC representatives to visit the detainees.

On June 28, 1984, under the auspices of the ICRC, Israel released 291 Syrian military personnel captured during the Lebanon war, as well as 20 security prisoners, 7 of whom returned to Syria. In exchange, three Israeli prisoners of war and three civilian employees of the Israel Liaison Office in Beirut were freed.

e. Denial of Fair Public Trial

The right of a hearing by an impartial tribunal with representation by counsel is guaranteed by law. The judiciary is independent and effectively insulated from political

X

241
13
24

ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES

interference. With the exception of security cases, which may be tried by military courts, all trials are open. In security cases, the law provides that part or all of a trial may be closed, with the burden of justifying in-camera proceedings falling on the prosecution. Counsel is present during closed proceedings. In security cases, the law also provides for possible restriction on the choice of defense counsel.

f. Arbitrary Interference with Privacy, Family, Home, or Correspondence

Privacy of the individual and the sanctity of homelife and correspondence are fully protected. There are effective legal safeguards against arbitrary invasion of the home.

Section 2 Respect for Civil Rights, Including:

a. Freedom of Speech and Press

Freedom of speech and press, limited by security-based censorship provisions, are basic rights in Israel. These rights are protected by law and the judiciary, and are broadly exercised by citizens and individuals and by an independent and vigorous press, which expresses a wide variety of political opinion.

The law forbids tangible public manifestations of support for organizations defined as terrorist. Proscribed acts include flying the Palestinian flag or displaying its colors, displaying Palestinian nationalist slogans, and publicly expressing support for the Palestine Liberation Organization. In June, two Israeli Arabs received prison terms of a year and 18 months, respectively, for flying Palestinian flags and painting anti-Israeli slogans. In July three Israeli Arabs received prison sentences and were fined for raising a Palestinian flag at a rally and at a memorial service. The heaviest sentence in this case was seven months in prison and a \$1,000 fine.

Media censorship is based on British Mandatory emergency regulations, according to which the censors may prohibit the publication of material which, in their opinion, will harm the defense of Israel, the public safety, or public order. Censorship decisions may be appealed through the judiciary. In practice, censorship of the media is usually limited to military security matters, and journalists generally know which security-related areas are off-limits to publication. In April the military censor suspended the newspaper *Nadashot* from publishing for four days after it defied a ruling against publication of the news that the Defense Minister had set up a commission of inquiry to investigate the events surrounding the deaths of the four Arabs who had hijacked a passenger bus. The newspaper's owners obtained a temporary stay and appealed the decision to the Supreme Court which upheld the censor. Other Israel newspapers heeded the Government's plea not to publish the news about the commission on the grounds that disclosure could jeopardize the lives of Israelis imprisoned in Arab countries. A *New York Times* correspondent in Israel was called to the office of the director of the government press office in Jerusalem to discuss censorship violations by the journalist concerning the same incident.

Israeli radio and television are run by the independent Israel Broadcast Authority (IBA). The Government helps to fund the IBA and appoints its governing board, but has almost no control over programming. The independence of the IBA is

247 20
24

ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES

protected by law, subject to the censorship provisions. Radio and television broadcasts include programs in Arabic as well as in Hebrew.

Licenses to publish newspapers are required and normally are routinely issued. There have been reports, however, that applications from Israeli Arabs are scrutinized more closely than others and sometimes turned down without explanation. In 1984 an Israeli Arab scholar was refused a license to publish an independent journal in Arabic.

Movies and theater are subject to censorship if deemed pornographic or otherwise offensive to religious or social mores or likely to create a disturbance of public order. In 1984, one film was banned for pornographic content.

Possession and distribution of literature considered hostile to the State and issued by illegal Palestinian organizations are punishable offenses.

b. Freedom of Peaceful Assembly and Association

These are basic rights in Israel, protected, along with the right to demonstrate, by law and rulings of the courts. In the case of political rallies and outdoor meetings beyond an established size, permits are required and routinely granted.

Israel has a free and democratic labor movement, which plays an important role in the social, economic, and political life of the country. Israel's most powerful labor organization, the General Federation of Labor (Histadrut), and its affiliates operate the largest national health insurance program and seven retirement pension systems, as well as a number of large industrial enterprises. Histadrut membership comprises over 85 percent of the working population. The membership includes 60 percent of the adult Israeli Arab population. Workers, including those in the public sector, make frequent use of the right to strike.

c. Freedom of Religion

Israel was founded as a Jewish state in which all citizens are guaranteed freedom of religion by law. Muslims, Christians, Druze, and other minority religious groups make up about 17 percent of the population. The prevailing interpretation of the Jewish nature of the state has been secular rather than religious. The Law of Return of 1950, which abolished all restrictions on Jewish immigration, and the Citizenship Law of 1952, which granted every Jew the right to citizenship upon arrival in Israel, confer an advantage on Jews in matters of immigration and citizenship.

All religious groups may maintain contacts with their coreligionists outside Israel. Foreign clergy are permitted to live in Israel to minister to their coreligionists. Several thousand Israeli Muslims make the Hajj pilgrimage to Mecca each year. There is no operating seminary for Muslim clergy and religious functionaries in Israel. Muslims may obtain such training in institutions in East Jerusalem, the West Bank, or Egypt. The International Center of the Baha'i religion is located in Haifa.

Israel has retained the Ottoman millet system under which each religious community is governed in matters of personal status by its own religious law and not by civil law. This feature

K

241

 $\frac{21}{24}$

ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES

of the law gives each religious community freedom to observe its own customs and religion within the area where the millet system applies, but sometimes causes serious inconvenience to individuals who do not follow the established norm within one religious community. These difficulties do not normally arise in religious worship, but among Jews do occur in areas such as marriage or conversion to Judaism. Within the Jewish community the orthodox tradition is the established norm, and conservative and reform rabbis have no official standing.

A 1977 law prohibits the offering and receipt of material benefits as inducements to religious conversion. In a clarification in 1979, the Justice Minister stated that the law is not intended to restrict the religious freedom of any community or to impede any community from the pursuit of normal educational or philanthropic activities. The Attorney General has ordered that no action be taken under the law without his express permission, and the law has not been employed. It nevertheless continues to cause uneasiness among some Christian groups. Persons considered to be missionaries have been the subject of physical attacks by private individuals. The Religious Affairs Ministry cooperates with and gives financial support to a variety of interfaith groups which seek to promote understanding between members of different religious groups.

d. Freedom of Movement Within the Country, Foreign Travel, Emigration, and Repatriation

Israeli citizens enjoy freedom of movement within the country and are free to travel abroad or to emigrate, subject to military service-related obligations. Emergency regulations, however, provide that Israeli citizens, by military order, may be confined to their neighborhoods or villages or barred from traveling to the occupied territories. Restrictions of this nature have been applied most often to Israeli Arabs. In March, the commander of the northern command issued an administrative order forbidding an Arab Anglican priest from visiting the West Bank and the Gaza Strip for six months. The order was subsequently renewed. Other Israeli Arabs were confined to their homes during the year.

Since 1948 Israel has taken in over a million Jewish refugees from the Middle East, North Africa, and Europe, and has worked toward integrating them into its society and economy. Integration of smaller numbers of new immigrants continues.

United Nations General Assembly Resolution 194 of December 11, 1948, calls upon Israel to permit Arab refugees who left their homes in the 1947-48 fighting to return if they are willing to live in peace, or to be compensated for their losses if they choose. Israel has not recognized the validity of this resolution, pointing out the losses to its own citizens who fled Arab states; it did, however, take back some refugees under the principle of family reunification and it has indicated willingness to take back some refugees in the context of a final peace settlement.

The legal status of the Hebrew-Israeli community (usually known as Black Hebrews), which numbers about 1,200, remained unchanged since 1983. Many community members are long-term residents, having settled in the early 1970's. However, few are in the country legally, the tourist visas on which they entered the country having expired. They are able to leave.

241 22
22
241

ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES

but cannot return. Approximately 85 Black Hebrews renounced their U.S. citizenship and may be considered stateless, as the Government of Israel does not accept their claim to immigrant status under the Law of Return.

Section 3 Respect for Political Rights: The Right of Citizens to Change Their Government

All adult Israeli citizens have the right to vote for candidates of their choice and to participate in the political process. Seven of the 120 members of the Knesset are from the Israeli Arab community. Israeli Arabs are included in the Knesset election lists of several of the Zionist parties and the non-Zionist Israeli Communist Party, which derives most of its support from Israeli Arabs. In the elections for the eleventh Knesset in July, an Arab-Jewish list, the Progressive List for Peace (PLP), received two seats.

In June, the central elections committee for the eleventh Knesset refused to approve the PLP and the Kach party, which favors the expulsion of Arabs from Israel, as valid parties to run for the Knesset on the grounds that they endangered the rule of democracy and the State of Israel. These decisions were overturned by the Supreme Court and both parties competed for and won seats in the Knesset.

Women participate freely in the political process and account for more than 40 percent of the political party membership. Ten members of the Knesset and two Supreme Court judges are women. There are no women in the 25-member Cabinet. One woman is currently serving as a Deputy Minister.

Section 4 Government Attitude Regarding International and Non-Governmental Investigation of Alleged Violation of Human Rights

The Government maintains an office of human rights in the Foreign Ministry, and several human rights groups in Israel work for the protection of individual liberties and women's rights. Private groups, such as the Israeli League for Human and Civil Rights and Peace Now, freely criticize Israeli government actions in Israel, the occupied territories, and Lebanon. They issue statements and reports, hold press conferences, and organize demonstrations without governmental interference.

The Government permits visits to Israel by representatives of private international human rights groups, as well as the United Nations Economic and Social Council, the World Health Organization, and the International Labor Organization. The Government of Israel has generally permitted the ICRC to visit prisoners taken in Lebanon and the occupied territories. It also investigates and replies to inquiries by organizations such as Amnesty International. In the section of its 1984 report dealing with Israel and the occupied territories, Amnesty International expressed concern about the imprisonment of prisoners of conscience; the use of administrative measures, with no judicial involvement, to physically restrict individuals without charge or trial; allegations of torture or ill-treatment of detainees; the passing of two death sentences; and the denial of the protection accorded under internationally accepted standards to thousands of detainees captured by Israel after the Israeli invasion of Lebanon. Freedom House considers Israel "free"; it characterizes the situation in the occupied territories as "partly free."

X

241 $\frac{23}{24}$

ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES

ECONOMIC, SOCIAL, AND CULTURAL SITUATION

The population of Israel is about 4.1 million and has been increasing by about 1.6 percent a year. Per capita gross national product is about \$5,085. Unemployment in 1984 was about six percent.

Israel historically has run a balance of payments deficit in order to provide the resources to absorb large-scale immigration in the early years of statehood, maintain a high defense capability, and raise the general standard of living. Substantial financial assistance from abroad, public and private, has helped cover the payments gap.

Israel has been beset by severe economic problems, with increasing balance of payment deficits, a large foreign debt, and rising triple-digit inflation (in 1984 the consumer price index increased by about 500 percent) the most serious concerns. The worldwide recession and the strength of the dollar have hurt exports, thereby increasing the payments deficit.

A complex system of indexing, which ties salaries, most financial assets, and pensions to the consumer price index, has protected most of the population from the most damaging effects of high inflation. The new Government is seeking to reduce the balance of payments deficit by cutting private consumption and the budget and imposing tighter monetary controls, while seeking to stimulate economic growth and exports. The trade balance improved somewhat in 1984.

State education in either secular or religious schools is compulsory for all citizens through age 15. The primary school enrollment ratio is about 97 percent and the literacy rate about 89 percent. The parallel education systems in Israel for Jews and Arabs, conducted in Hebrew and Arabic respectively, show a disparity in quality, with greater resources per student going into the Jewish system.

Israel has an advanced health care system with a high doctor-to-patient ratio. Life expectancy is 74 years, and the infant mortality rate is 14.1 per 1,000 live births. Safe drinking water is available to the entire population.

Title to 93 percent of the land in Israel is held by the State or quasi-public organizations in trust for the Jewish people. According to law, anyone may purchase the remaining seven percent of privately owned land through ordinary commercial transactions.

The Israeli Arab minority has equal rights under the law in most respects, and Israeli Arabs have made substantial educational and material progress since the founding of the State. Some have risen to responsible positions in the civil service, generally in the Arab departments of government ministries.

Israeli Arabs, however, are relatively powerless and tend to feel alienated. Despite some governmental and private efforts to bridge the gap, there is little social interaction with Israeli Jews. Israeli Arabs assert that they are denied equal access to education, housing, and other services, and that they are discriminated against in such areas as employment and

X

241
24
24

ISRAEL AND THE OCCUPIED TERRITORIES

appointment to government positions. Government grants to area local councils represent a smaller percentage of the budgets of these bodies than do similar grants to Jewish municipalities. While Arabs make up about 16 percent of Israel's population, less than 2 percent of the persons in senior government positions are Arabs, less than 3 percent of Israeli judges are Arabs, and no large bank, industrial enterprise, or agricultural undertaking in Israel is headed by an Israeli Arab. Israeli Arabs make up three percent of university students and less than one percent of the academic positions in the universities.

Druze and Circassians are subject to the military draft, and some Bedouin serve voluntarily in special units. Most other Muslims and Christians have not been permitted to serve and therefore have not qualified for many of the economic and social benefits which require military service as a precondition.

Women's rights in Israel are protected by law as well as by governmental and private organizations. The Equal Opportunity Law forbids discrimination on account of sex or marital or parental status, and employers are legally bound to pay female workers a wage equal to that paid male workers for the same or generally similar work. Laws and regulations also provide for protection of the rights of female employees with respect to pregnancy and childbirth. The Government includes a senior adviser on the status of women, and the Civil Service Commission and several government ministries have officers responsible for promoting fair treatment for women and ensuring that the rights of women are protected. A number of non-governmental women's organizations also work to advance the status of women, ensure equal opportunity in all fields, and other family services such as child care for working mothers.

Over 40 percent of university graduates are women, as is 39 percent of the work force. Women account for approximately two-thirds of the instructors employed in the educational system. They occupy about one-fifth of the senior positions of the professional grade of the career civil service, are well represented in professional and technical jobs in the media, and work in a broad range of the professions and other occupations. Women are drafted into the army for service in non-combat units.

x x x

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5495

אצו

7088

**

**

**

**

אלו ווס , נ' , לונדון , פריס , בון , וינה , בדיסל ,
 שטוקהולם , רומא , האג , גנבה , אוסבה , קהיר ,
 נדו חוום 690 , מ : המשרד
 דח: ר , סג: ש , תא: 110285 , זח: 1500
 נדו איו"ש

Handwritten signature/initials in red ink.

דג"ל/7088

איו"ש ואוח"ע - סיכום אירועים שבועי.
 א. חכה עליה במספר הפיגועים החמורים . רצח החייל בדמאלכה היה
 הפיגוע החמור מכולם וגרם לעליית המתח והתמקדות אמצעי התקשורת
 בנעשה ביו"ש . אין עליה במספרם הכללי של הפיגועים והפרות
 הסדר אם כי נמשכים ידו"י האננים וזדירות בקבוצי הבערה .

ב. בנוצרת התקיימה אזכרה מטעם התנועה המתקדמת לזכרו של
 קווסטה במלאת 40 למותו . המנהל האזרחי ביו"ש ואוח"ע הודיע
 כאישים מאיוודים אכה שהוזמנו לשקט שלא יוכלו להשתתף בו אך
 למשפחת הנרצח הותר להשתתף .
 ג. בחגובה לקריאות שהושמעו לאחרונה כי הוחמרו העונשים נגד
 מבצעי הפיגועים מתאם הפעולה ביו"ש ועזה הודיע שהשלטונות
 יכפידו שלא חווד לא יוענשו חפים מפשע ושהגבול בין ספירי
 הסדר לאונכוסיה השלווה לא יטושטש . עם זאת , הממשל לא ירתע
 משימוש בעונש הג'רוש פוך הקפדה על כיוס הודאות החוק ורק נגד
 מבצעי מעשים שתומרתם מצויקה זאת . במטרה זאת נבדקת האפשרות
 להכל על תהליכי הג'רוש המסובכים הקיימים עתה . ד. 3 תושבי
 דהיי"ש שפרו באמצעות עו"ד לאה צמל וקיבלו בסוף השבוע שעבר
 מבג"ץ צו מניעה האוסד ג'רושם , בדיון שהתקיים ב-11 בפברואר
 הודיע נציג פרקליטות המדינה שלא יהיה כל כוונה לגרש השלושה
 ואם תהיה הרי שיה יבוצע על פי החוק . בעקבות הודעה זו ביטלו
 העותרים עתירתם
 מלמד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

פ: שהח, מונכל, ממנכל, סמנכל, שטח'ים, מתאסשטח'ים, ממד, מצפא,
ארנכל, ארנכל, אירא, אירנ, מצר'ים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3397

יציא

בלמים

אל: בון , בריסל , האג , לונדון , פריס , דומא , קהיר ,
גנבה , דינה , ווש , אוסבה , ני , בירס , מבטיקו , קרקס ,
נר: חובם 271, מ: המשרד
דח: ד, סג: ב, תא: 050285, צח: 1500

הג'ל/בלמים

להלן פרסום מזכירות הממשלה:

בישיבה השבועית של הממשלה - 3.2.85

א. הממשלה דנה היום בארועים האחרונים ביהודה ובשומרון. ראש הממשלה אמר כי אין מקום להתפאר עם קיום בפתונם של יהודים ו ערבים בשטחים, כשם שאין לפגוע בחפים מפשע יהודים וערבים מדיניות הממשלה היא יז רכה כלפי אזרחים ויז קשה כלפי שרודיסטים.

רק הממשלה ומסדותיה יבצעו את החוק ושום גורם אחר לא יקח את החנק לידיהו.

ב. ראש הממשלה מסר לידעת השדים את מכתבו של נשיא ארצות הברית אליו, שבו אומד הנשיא ריגן כי מאמצי ממשלת ישראל לחק את כלכלת ישראל ראויים להערכה וכי ניתן לבטוח בהמשך הליווי האוהד שלו למאמצים אלה.

הסברה/תכנים

תפ: שהח, מונכל, ממנכל, סמנכ"ל, אידא, אידב, מצפא, אמלס, מעת,
הסברה, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

אל: נ"י, נר: 125, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 050285, זח: 1500
נד: יו, א, נ, די, פ

בל

סודי/מיידי

נאום

לויין - גרנית. יו. א. נ. די. פ. - פרויקטים בשטחים.
בפגישת ואולבר עם המנכל, העלה הראשון לעיון, לדבר ביצוע
הפרויקטים בשטחים במימון יו. א. נ. די. פ. על ידי הקמת גוף
מייעץ לאולבר, ראש הפרויקט, בדוג מכני - מקצועי נמוך
ובהשתתפות ישראלי, ירדני ואיש השטחים נכמובן ללא קשר עם
אשפ. בדור שהרעיון היה נותן יסוד לפתיחת דיאלוג עם הירדנים
ואולבר משוכנע כי ביחסיו עם הנסיך חסאן יוכל לקדמו.

המנכל הגיב מאוד חיובית לעיון וביקש מאולבר לבדוק הנושא
בניקורו הקרוב בעמאן.

אולבר דיווח למנכל על התכניות ועל אפשרויות המימון.
לידיעתכם הבלעדי.

מנהל אכב. =

תפ: שהח, סוכל, ממנכל, דרורי, אכב, אמי, אב, ארבלו, ארבל, ארבל, ארבל, ארבל,
ורד, שטחים, מתאשטטחים, ר/מרכו, מטד

לקת הקשר - ניו-יורק

טופס מברק גלו

ד' 3 1 מחוד
סיווג בטחוני:

אל: המשרד

דחופות: סידרי

ר"צ:

מס' תאריך ח"ח: 0000
מס' מברק: 0008

השגריר נאו"מ

למנוח

אל: בן אהרון - למכותב בלבד

רצ"ב המאמר בנ"י פוסט. כמה הערות:

1. הציטוטים אינם שלמים. הדברים המלאים כדלהלן:
2. אמרהי שהמשך השליטה הצבאית של צה"ל ביו"ש הוא היוני לישראל, ושבלעדי שליטה זו לא חוכל להמשיך ולהתקיים.
3. למיטב ידיעתי עמדה זו משקפת את עמדת שני החכונות הגדולים בממשלה האחדות, שכן חכנייה המערך מחייבת המשך שליטה של צה"ל במעברי הירדן ובגב ההר (אלא אם כן המערך אינו דוגל במצע שהציג לציבור).
4. לא החייחתי לשאלת ההסדר הפוליטי, אם כי הבחרחי שבמסגרת כל הסדר שמוצע, כולל זה של המערך, יוותר סיעוט ערבי ניכר החת ריבונות ישראלית, והרוב היהודי והסיעוט הערבי יצטרכו ללמוד לחיות זה עם זה. גם זה למיטב ידיעתי אינו נוגד את מצע שני הפלגים.

5. הנשא ע"י המשנה אשר לא יסגיר אלאו של ילדיו מ"ש. הציטוטים
(המאמר) במאמר מתייחס לנאום שניתן לפניו באוגוסט 1967.

בתניח

מ"ע

NY POST

ISRAELI UN ENVOY: LEAVING WEST BANK WOULD BE SUICIDE

8

2/3

POST

By GEORGE ARNT
and ERIC FITTMANN
ISRAEL would be "committing suicide" if it gave up the occupied West Bank, according to Israeli UN Ambassador Benjamin Netanyahu.

"We're not going to survive if we get out of that territory — we'll die," Netanyahu said yesterday. "There are now 10,000 tanks on our eastern border — and you have in all of NATO 11,000 tanks. We have the combined power of NATO at our doorstep within a spitting distance of our population. What you have is an unrealistic call for Israel

to commit suicide — and we're not about to accommodate." At a meeting with Post editors and reporters, Netanyahu insisted that Israel's retention of occupied territories prevents further Mideast wars. "In 1968, we were 800,000 people clinging to the edge of a seashore," he said. "Of course, everyone had to attack." But after the territories

were captured in 1967, Jordan's King Hussein "couldn't attack us again. He had to cross the Jordan River [and] climb up those mountain routes. "Israel's retention of those areas is described as an obstacle to peace," he said. "I would argue exactly the opposite — it's been an obstacle to war. "Anyone who argues that Israel should relinquish that territory or make concessions to the PLO in that territory is not pursuing peace — he is in fact pursuing war." Netanyahu noted that the Palestinians "themselves are the first to admit that Jordan is Palestine and Palestine is Jordan. "They are the ones claiming Jordan is theirs," he said, adding that "it's a border dispute between the Palestinian Arab state of Jordan and the Palestinian Jewish state of Israel. "Then it becomes a question of who rules Jordan — and I hope it's Hussein for as long as possible," he added, insisting that "with all of his weaknesses, we could do a lot worse. "If the Arabs want a solution to the [Palestinian] problem, they will have to recognize that there will not be a separate Palestinian Arab entity between the Jordan and the Mediterranean Sea.

tion of a second Palestinian Arab state." The ambassador rejected arguments that "if we retain the territory, we will have an explosion of Arab population."

"We're not going to push them out — it's not our way — and we're not going to relinquish the territory, we're not going to push ourselves out.

"It's going to include a very large number of Arabs and we're going to have to live with them," he maintained.

"I don't think it means the end of the Jewish state and I don't think it means demographic suicide.

"I do think it means the continued existence of the state of Israel within strategically-viable borders."

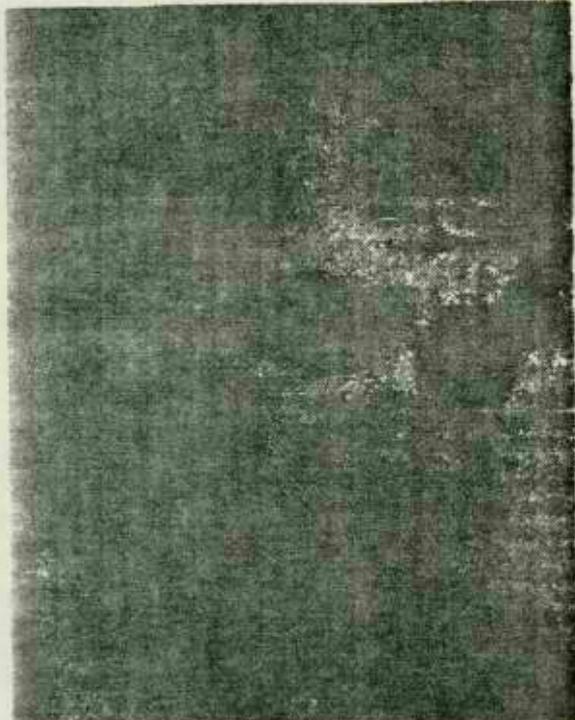
He insisted "there's no reason why some Arabs should not live as a minority among Jews.

"Why not?" he asked. "We live as minorities among everyone," adding that "they don't allow our people to live as a minority among their people.

"Our Jewish citizens who came from Arab countries were expelled from there," he said. "We don't seek to expel them — we don't expel anyone."

Netanyahu noted that "the borderline of Tel Aviv now touched the 1967 boundaries" — adding that the 1982 peace plan proposed by President Reagan "essentially calls for withdrawal to the 1967 borders.

"It's out of the question," he said. "It will never happen. One thing we're not — we're not crazy."

Benjamin Netanyahu says there's no way that Israel will give up the West Bank.

"It's not going to happen. There is no possible justification for the crea-

For the Record

Lebanon's leaders attempted to defuse a Cabinet crisis sparked by the resignation of Selim Hoss, a key Sunni Moslem minister.
The Israeli Cabinet unanimously approved a \$23 billion budget for 1985-86, a cut of nearly \$2 billion from last year's actual spending, Cabinet Secretary Yossi Beilin announced.

W.F.
28 Jan. 1985

Iraq Says It Hit 2 Ships in Gulf

BAGHDAD, Iraq—Iraq said its warplanes hit two "naval targets" in the Persian Gulf, and Greek officials confirmed that a Greek tanker was struck.

The second attack was not independently confirmed.

An Iraqi military spokesman said the attacks were carried out at 6 p.m. (10 a.m. EST) on one "large" and one "very large" target, terms Iraq usually applies to oil tankers or merchant vessels.

Iraq said both attacks took place south of Iran's main oil terminal at Kharg Island.

In Athens, the Merchant Marine Ministry said a Greek tanker, the 97,688-ton Serifos, was struck in the Persian Gulf as it was sailing from Kuwait to Saudi Arabia.

8 / 3 / 3

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2586

** 151

שמו

**

**

**

אל: ווש, ני, לונדון, פריס, בריסל, רומא, שטוקהולם,
בון, וינה, נר: חוצם 410, מ: המשרד
דח: ד, סג: ט, תא: 070185, רח: 1400

151

רגיל/שמו

איו"ש נאח"י"ע - סיכום ארועים שבועי.
1. רצח קונסטה התקבל בקרב הציבור בעצווע ובהתמרמרות. רוב
הגינזיים הופנו בלפי סוריה ורק עיתון השמאל "אלמיתאקיי"
נמנע מלהאשימה.

2. החלטת ססוי"ת לפטר עובדים מקומיים ולצמצם שרותיה לפליטים
עקב קיצוצי תקציב מעוררת חסיסה ומחאה בקרב עובדים אלה
שקיימו שביתת מחאה ב-1 בינואר.

3. משלחת מועצת נאמני המכללה האיטלאמית בעזה חזרה מביקור
בירדן. במספר מוסדות להשכלה גבוהה קויימו סקטים לציון 20
שנות קיום הפתי"ח אך אלו לא חרגו מכתלי הקמפוסים. בביד זית
קויימה אוכרה לסטודנט שנהרג בהפגנה של 21 בנובמבר.
הלימודים באוניברסיטה התחדשו ב-3 בינואר אחרי חופשת 10
ימים. הבחירות למועצת הסטודנטים של ביד זית שנדחו עקב
מתיחויות בין גושים מתנגדים בקרב הסטודנטים אמורות להתקיים
בין ה-14 ל-16 בינואר.

4. באופן כללי, מבחינת הבטחון השוטף שרר שקט יחסי והפרות
הסדר היו מועטות מהצפוי לקראת יום הפתי"ח (1 בינואר) שחפף גם
לארועי רצח קונסטה.

מלמד

תפ: שהח, מנבל, ממנבל, ורד, שטחים, מתאמסטחים, אליאב, ארבל 3.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6571

נכנס

סודי ביותר

מחוך 3

דף 1

מחוך 8

טופק 3

inbe

מא: המשרד, נד: 200, ט: רומא
דח: ט, סג: מ, חח: 280185, זח: 1700

סודי ביותר-רגיש במיוחד (חברבי) / מידי
מא: סטנכלי טנוג

דט: מנהל מרכז

מאח: השגריר, רומא

מל-92

ב-23 בשבוע התקשר אימי מילודטי ROSSI LONGHI שגריר אימליה
 בעמאן ואמר בהתרגשות שבדצוננו לבוא לביתו בענין חשוב מאד
 והיות וגם הוא וגם אימי עומדים לצאת אח רומא למחרת בנקד נהוא
 לעמאן. הרי נוכל להפגש רק לבמה דקות. כך היה. בשיחה שקיימנו
 היו דבריו סבולבלים ומטודפלים, אולי בשל נימתו
 הקונספירטיבית. להלן טיקרם:

1. לפני ימים אחדים צלצל אליו המלך ואמר ברואג שעדינות
 מובארק על שיחתו ברומא (באותו שבוע) עם קרקסי ואנדראומי
 שבתור שהשתנתה סדיניות אימליה כלפי ירדן. המלך ביקש אשור
 והעבר לכן השגריר ענה שאין הוא יודע דבר על כך ויברר כאשר
 שאל השגריר אודות פרטים מהמלך, הלה הוסיף משהו שהענין נוגע
 לתשובה שחייב לו טרפחה ושהשגריר יטמע על כך טוב אחרי שהמלך
 יברר את הדברים עם שר החוץ המצרי העומד להגיש לעמאן רוסר
 לונגי. התקשר עם בוטאי אשר לא, חוזר לא, נכה בשיחת מובארק
 ומגיד עם קרקסי ואנדראומי. המנכלי המדיני הבטיח לברר.

2. כיומיים אחר כך הוזמן השגריר בפחאומיות ומיידית אל הנסיך
 חסן. בינתיים אמרה לרוסי לונגי שרת ההסברה הגב-טרפניזת
 השגריר עפוי הוראות מגבוה (שהמלך הולך ומאבד את סבלנותו עם
 טרפחת ואם לא יקבל במהרה תעובה מספקת ומחייבה, לכל היותר חוץ
 שלוש חודשים, יחליט על צעדיו בלעדיו אשפי. מהנסיך עצמו התברר
 לרוסי-לונגי שהמונייה הירדניה נובעת מהדוח שמסרו קרקסי
 ואנדראומי למזבארק על שיחתם עם טרפחת בסוניס. מהדיווח יצא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מחור 3 סודי ביותר
מחור 8
מחור 2
מחור 3

שהאיל קים עודדו את טרפאת להתקדם לקראת הסדר עפי מדיניות
אשפי כפי שהוצגה ע"י טרפאת, כשהשלב של שאלת היחסים
הפדרטיביים עם יורן מופיע. בה נסיון התהליך אחרי ההכרה
ההדדית עם ישראל וההגדרה העצמית. המלך הנין מדיווח מובארק
שהאיתליקים ע"י הסכמתם לתוכנית טרפאת לפי סדר שלבים זה, סמכו
את ידם על כך שאין צורך בעצם שטרפאת יתן טחה תשובה מחייבת
למלך

רוסי-לונגה הבטיח לנסות שיברר וביקש וקיבל אשור לבוא לדומא
בוטאי שקרא בינתיים את הדוח המילולי של שיחת קרקסי ואנדראוטי
עם מובארק ועבד אל מאיד אמר באי-נוחות בולטה לרוסי-לונגה
בדומא שאכן נאמרו הדברים לפי דוח מובארק. בוטאי שלח את
רוסי-לונגה אל אנדראוטי

לדברי השגריר הוא הסביר לשדו בתוקף רב שעל טרפאת לתת
תשובה חיובית או שלילית למלך בהקדם האפשרי שכן כל אפשרות
להתקדם לקראת הסדר תלויה בכך. בן הדגיש שמי שתומך בסחכת
ובחוסר הבהירות הדצויים 'לטרפאת השקדני' מחזק את סודיה ואת
הסיכוי לתדידה סובייטית נוספת לאורך אנדראוטי הכתיב בנוכחות
השגריר סכתב אל המלך. לדברי רוסי-לונגה מסביר אנדראוטי במכתבו
שמדיניות איתליה מתבססת על רעיון המסגרת הפדרטיבית. כבמקום
אחר כתב קונפדטיבית ירדנית - פלסטיןאית מראשיתו של התהליך
במכתב מאיכר אנדראוטי את דברי טרפאת על תוכניתו (כנל"ס) אך
סבליע אותה בהסבר על מדיניות איתליה

רוסי-לונגה טען בפני ששדו לא הטיל על בוטאי את כתיבת
המכתב אל תוסיון אלא כתב אותו בעצמו כדי שלא יצטרך להודות
בפני המנכלי המדיני שהוא משנה במכתב את הדברים שאמר למובארק
וכן לתע לי השגריר שהוא אישית משוכנע שאשפי או הטרכים
קודקליים מפעילים סתמנות על אנדראוטי והשגריר חושב שהדבר
קשור בענייני כסף. רוסי-לונגה תורה לסטן מי פועל אנדראוטי
במחמת

שאלתיו אם לדעתו יהיה המלך מוכן להכנס למוס' איתנו אם
ייקבל תשובה שלילית מצד טרפאת ואם לא, חוזר לא, יוכה לתמיכה
אגלויה מצד סודיה. ענה שאיננו יודע, אולם ידי המלך תהיינה

14764 3332 10

